

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA 2012/19/ES

2012 m. liepos 4 d.

dėl elektros ir elektroninės įrangos atliekų

(nauja redakcija)

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 192 straipsnio 1 dalį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,atsižvelgdami į Regionų komiteto nuomonę ⁽²⁾,laikydami įprastos teisėkūros procedūros ⁽³⁾,

kadangi:

- (1) 2003 m. sausio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2002/96/EB dėl elektros ir elektroninės įrangos atliekų ⁽⁴⁾ reikia padaryti esminių pakeitimų. Dėl aiškumo ta direktyva turėtų būti išdėstyta nauja redakcija;
- (2) svarbiausi Sąjungos aplinkos apsaugos politikos tikslai visų pirma yra išlaikyti, saugoti ir gerinti aplinkos kokybę, saugoti žmonių sveikatą bei apdairiai ir racionaliai naudoti gamtos išteklius. Ta politika grindžiama atsargumo principu ir principu, kad reikia imtis prevencinių veiksmų, jog žala aplinkai pirmiausia turėtų būti atitaisoma ten, kur yra jos šaltinis, ir remiantis principu „teršėjas moka“;
- (3) aplinkos ir tvarios plėtros Bendrijos politikos kryptį ir veiksmų programoje (Penktojoje aplinkosaugos veiksmų programoje) ⁽⁵⁾ buvo nurodyta, kad, siekiant tvarios plėtros, reikia iš esmės keisti dabartinius plėtros, gamybos,

vartojimo ir elgsenos modelius, bei pritariama tam, kad, *inter alia*, būtų sumažinama gamtinių išteklių naudojimo atliekų bei užtikrinama taršos prevencija. Joje buvo paminėta, kad elektros ir elektroninės įrangos atliekos (toliau – EEĮ atliekos) yra viena svarbiausių reguliuotinų sričių, atsižvelgiant į atliekų prevencijos, naudojimo ir saugaus jų šalinimo principų taikymą;

- (4) ši direktyva papildo bendruosius Sąjungos atliekų tvarkymo teisės aktus, kaip antai 2008 m. lapkričio 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2008/98/EB dėl atliekų ⁽⁶⁾. Joje pateikiamos nuorodos į tos direktyvos terminų apibrėžtis, įskaitant atliekų ir bendros atliekų tvarkymo veiklos apibrėžtis. Direktyvoje 2008/98/EB pateikta surinkimo apibrėžtis apima preliminarių atliekų rūšiavimą ir preliminarių jų saugojimą tam, kad jos būtų nuvežtos į atliekų apdorojimo įrenginius. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/125/EB ⁽⁷⁾ nustatyta su energija susijusių gaminių ekologinio projektavimo reikalavimų nustatymo sistema ir numatyta galimybė nustatyti specialius su energija susijusių gaminių, kuriems taip pat gali būti taikoma ši direktyva, ekologinio projektavimo reikalavimus. Direktyva 2009/125/EB ir pagal ją priimtos įgyvendinimo priemonės nedaro poveikio Sąjungos atliekų tvarkymo teisės aktų taikymui. 2003 m. sausio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/95/EB dėl tam tikrų pavojingų medžiagų naudojimo elektros ir elektroninėje įrangoje apribojimo ⁽⁸⁾ reikalaujama visoje elektros ir elektroninėje įrangoje (toliau – EEĮ), kuriai taikoma ta direktyva, draudžiamas medžiagas pakeisti kitomis medžiagomis;
- (5) rinkai plečiantis ir dar labiau trumpėjant naujovių diegimo ciklams įranga keičiama sparčiau, todėl EEĮ yra sparčiai didėjantis atliekų šaltinis. Nors Direktyva 2002/95/EB veiksmingai prisidėjo prie pavojingų medžiagų, esančių naujoje EEĮ, kiekio mažinimo, pavojingų medžiagų, kaip antai gyvsidabris, kadmis, švinas, šešiavalentis chromas ir polichlorinti bifenilai (PCB), ir ozono sluoksnį ardančių medžiagų EEĮ atliekose bus randama dar daug metų. Tvarkant atliekas didžiausią susirūpinimą kelia EEĮ pavojingų komponentų turinys bei nepakankamas EEĮ atliekų perdirbimas. Dėl nepakankamo perdirbimo netenkama vertingų išteklių;
- (6) šia direktyva siekiama prisidėti prie tvarios gamybos ir vartojimo pirmiausia užkertant kelią EEĮ atliekoms, taip pat pakartotinai naudojant, perdirbant ir kitaip naudojant

⁽¹⁾ OL C 306, 2009 12 16, p. 39.⁽²⁾ OL C 141, 2010 5 29, p. 55.⁽³⁾ 2011 m. vasario 3 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2011 m. liepos 19 d. Tarybos pozicija, priimta per pirmąjį svarstymą (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje). 2012 m. sausio 19 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2012 m. birželio 7 d. Tarybos sprendimas.⁽⁴⁾ OL L 37, 2003 2 13, p. 24.⁽⁵⁾ OL C 138, 1993 5 17, p. 5.⁽⁶⁾ OL L 312, 2008 11 22, p. 3.⁽⁷⁾ OL L 285, 2009 10 31, p. 10.⁽⁸⁾ OL L 37, 2003 2 13, p. 19.

tokias atliekas taip, kad sumažėtų šalinamų atliekų apimtys, būtų veiksmingiau naudojami išteklių ir paaimamos vertingos antrinės žaliavos. Šia direktyva taip pat siekiama gerinti visų veiklos vykdytojų, dalyvaujančių EEĮ gyvavimo ciklo etapuose, pavyzdžiui, gamintojų, platintojų ir vartotojų, ypač tų veiklos vykdytojų, kurie tiesiogiai susiję su EEĮ atliekų surinkimu ir apdorojimu, aplinkos apsaugos veiklą. Dėl įvairiose šalyse skirtingai taikomo gamintojo atsakomybės principo visų pirma gali iš esmės skirtis ekonominės veiklos vykdytojų finansinė našta. Dėl skirtingų EEĮ atliekų tvarkymo nacionalinių strategijų neįmanoma veiksmingai įgyvendinti atliekų perdėbimo politikos. Todėl esminius kriterijus reikėtų nustatyti Sąjungos lygmeniu, taip pat reikėtų parengti minimalius EEĮ atliekų apdorojimo standartus;

- (7) šios direktyvos nuostatos turėtų būti taikomos produktams ir gamintojams nepriklausomai nuo pardavimo būdo, įskaitant ir nuotolinį bei elektroninį pardavimą. Šiuo atžvilgiu nuotolinio ir elektroninio pardavimo kanalus naudojančių gamintojų ir platintojų pareigos turėtų būti kiek įmanoma vienodesnės ir įgyvendinamos vienodai, kad kitiems platinimo kanalams pagal šią direktyvą netektų patirti išlaidų, atsirandančių dėl EEĮ atliekų, kai įranga buvo parduota nuotoliniu arba elektroniniu būdu;
- (8) siekiant užtikrinti, kad gamintojas konkrečioje valstybėje narėje vykdytų pareigas pagal šią direktyvą, gamintojas turėtų būti įsisteigęs toje valstybėje narėje. Išimties tvarka, siekiant mažinti esamas tinkamo vidaus rinkos veikimo kliūtis ir administracinę naštą, valstybės narės turėtų leisti gamintojams, kurie nėra įsisteigę jų teritorijoje, tačiau yra įsisteigę kitoje valstybėje narėje, paskirti įgaliotąjį atstovą, kuris būtų atsakingas už to gamintojo pareigų vykdymą pagal šią direktyvą. Be to, administracinė našta turėtų būti mažinama nustatant paprastesnius registravimo ir ataskaitų teikimo reikalavimus bei užtikrinant, kad nebus taikomi pakartotiniai mokesčiai už registravimą konkrečiose valstybėse narėse;
- (9) ši direktyva turėtų apimti visą vartotojų naudojamą EEĮ bei profesionaliems naudotojams skirtą EEĮ. Ši direktyva turėtų būti taikoma nedarant poveikio saugos ir sveikatos reikalavimus reglamentuojantiems Sąjungos teisės aktams, ginantiems visus su EEĮ atliekomis susiduriančius subjektus, bei nedarant poveikio konkreitiems Sąjungos atliekų tvarkymą reglamentuojantiems teisės aktams, visų pirma 2006 m. rugsėjo 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvai 2006/66/EB dėl baterijų ir akumuliatorių bei baterijų ir akumuliatorių atliekų⁽¹⁾, ir Sąjungos produktų projektavimo teisės aktams, visų pirma Direktyvai 2009/125/EB. Pasirengimas pakartotinai naudoti, naudoti ir perdėbti aušinimo įrangos ir medžiagų atliekas, jų mišinius ar komponentus turėtų atitikti atitinkamus Sąjungos teisės aktus, visų pirma 2009 m. rugsėjo

16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1005/2009 dėl ozono sluoksnį ardančių medžiagų⁽²⁾ ir 2006 m. gegužės 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 842/2006 dėl tam tikrų fluorintų šiltnamio efektą sukeliančių dujų⁽³⁾. Šios direktyvos tikslus galima pasiekti į jos taikymo sritį neįtraukus stambių nejudamųjų įrenginių, pavyzdžiui, naftos platformų, oro uostų bagažo transportavimo sistemų arba liftų. Vis dėlto bet kuri įranga, esanti tokiose įrenginiuose, kuri nėra išskirtinai suprojektuota ir sumontuota kaip tų įrenginių dalis ir kuri gali atlikti savo funkciją net jei ji nėra to įrenginio dalis, turėtų būti įtraukta į šios direktyvos taikymo sritį. Tai, pvz., taikoma tokiai įrangai, kaip antai apšvietimo įranga arba iš fotovoltinių plokščių susidedanti įranga;

- (10) siekiant apibrėžti šios direktyvos taikymo sritį joje turėtų būti pateiktos tam tikros terminų apibrėžtys. Tačiau persvarstant taikymo sritį EEĮ apibrėžtis turėtų būti dar labiau patikslinta, kad būtų glaudžiau susietos valstybių narių atitinkamos nacionalinės priemonės ir esama, taikoma bei nusistovėjusi praktika;
- (11) priimant Direktyvą 2009/125/EB įgyvendinančias priemones, jose turėtų būti nustatyti ekologinio projektavimo reikalavimai, kuriais būtų sudaromos palankesnės sąlygos pakartotinai naudoti, išmontuoti ir naudoti EEĮ atliekas. Siekiant, kad produkto projektavimu būtų užtikrintas kuo geresnis pakartotinis naudojimas ir naudojimas, reikėtų atsižvelgti į visą produkto gyvavimo ciklą;
- (12) šia direktyva nustatoma gamintojo atsakomybė yra viena iš priemonių skatinti EEĮ kūrimą ir gamybą visapusiškai įvertinant ir palengvinant jos remontą, galimybę ją modernizuoti, pakartotinai naudoti, išardyti ir perdėbti;
- (13) siekdamas užtikrinti grąžinant ir tvarkant EEĮ atliekas dalyvaujančio platintojo personalo saugumą ir sveikatą, valstybės narės, remdamosi nacionalinės ir Sąjungos teisės aktais dėl saugos ir sveikatos apsaugos reikalavimų, turėtų nustatyti sąlygas, kuriomis platintojai gali atsisakyti priimti grąžinamas atliekas;
- (14) siekiant užtikrinti specialų EEĮ atliekų apdorojimą ir perdėbimą, keliama būtina sąlyga – jas rinkti atskirai siekiant Sąjungoje užtikrinti pasirinktą žmonių sveikatos ir aplinkos apsaugos lygį. Vartotojai turi aktyviai prisidėti prie sėkmingo tokių atliekų surinkimo ir turėtų būti skatinami grąžinti EEĮ atliekas. Šiuo tikslu EEĮ atliekoms

⁽¹⁾ OL L 266, 2006 9 26, p. 1.

⁽²⁾ OL L 286, 2009 10 31, p. 1.

⁽³⁾ OL L 161, 2006 6 14, p. 1.

gražinti turėtų būti įdiegti tinkami įrenginiai, įskaitant surinkimo punktus viešose vietose, kad privatus namų ūkiai galėtų bent nemokamai gražinti atliekas. Siekiant užtikrinti sėkmingą EEĮ atliekų surinkimą svarbus vaidmuo tenka platintojams. Dėl šios priežasties labai mažos EEĮ surinkimo punktam, įrengtiems mažmeninėse parduotuvėse, Direktyvos 2008/98/EB registracijos ir leidimo išdavimo reikalavimai neturėtų būti taikomi;

- (15) kad Sąjungoje būtų pasiektas pasirinktas apsaugos lygis ir suderinti aplinkos apsaugos tikslai, valstybės narės turėtų patvirtinti tinkamas priemones, kad EEĮ atliekos kuo mažiau būtų šalinamos kaip nerūšiuotos komunalinės atliekos ir būtų pasiektas aukštas atskiro EEĮ atliekų surinkimo lygis. Siekiant užtikrinti, kad valstybės narės siektų sukurti veiksmingas tokių atliekų surinkimo sistemas, turėtų būti reikalaujama, kad jose būtų pasiektas aukštas EEĮ atliekų, visų pirma aušinimo ir užšaldymo įrenginių, kuriuose yra ozono sluoksnį ardančių medžiagų ir fluorintų šiltnamio efektą sukeliančių dujų, surinkimo lygis atsižvelgiant į jų didelį poveikį aplinkai ir į reglamentuose (EB) Nr. 842/2006 ir (EB) Nr. 1005/2009 nustatytas pareigas. Į 2008 m. Komisijos atliktą poveikio vertinimą įtraukti duomenys rodo, kad jau tuo metu buvo atskirai surenkama 65 % rinkai pateiktos EEĮ, tačiau galėjo būti, kad daugiau nei pusė surinktos įrangos netinkamai apdorojama ir neteisėtai eksportuojama arba, jei tinkamai apdorojama, apie tai nebuvo pranešama. Todėl prarandama vertingų antrinių žaliavų, blogėja aplinkos būklė ir pateikiami nenuoseklūs duomenys. Siekiant išvengti tokių problemų reikia nustatyti ambicingą atliekų surinkimo tikslą ir užtikrinti aplinkai nekenksmingą EEĮ atliekų surinkimą ir tvarkymą bei teisingai pranešti. Tikslinga nustatyti minimalius naudotos EEĮ, kuri, kaip įtariama, yra EEĮ atliekos, vežimo reikalavimus, kuriuos taikydamos valstybės narės gali atsižvelgti į atitinkamas susirašinėtojų gaires, parengtas įgyvendinant 2006 m. birželio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1013/2006 dėl atliekų vežimo⁽¹⁾. Bet kuriuo atveju tokiais minimaliais reikalavimais turėtų būti siekiama išvengti nepageidaujamo neveikiančių EEĮ vežimo į besivystančias šalis;
- (16) ambicingu atliekų surinkimo lygiu, kuris grindžiamas susidarančių EEĮ atliekų kiekiu, tinkamai atsižvelgiama į skirtingus produktų gyvavimo ciklus valstybėse narėse, į neprisotintas rinkas ir į EEĮ, turinčią ilgą gyvavimo ciklą. Todėl netolimoje ateityje turėtų būti išvystyta susidariusių EEĮ atliekų kiekio apskaičiavimo metodologija. Remiantis esamais vertinimais, 85 % susidariusių EEĮ atliekų surinkimo lygis iš esmės prilygsta 65 % EEĮ, pateiktos rinkai per ankstesnius trejus metus, vidutinio svorio;
- (17) specialus EEĮ atliekų apdorojimas būtinas siekiant, kad teršalai nepasklistų į perdirtą medžiagą ar atliekų srautą.

Toks apdorojimas yra veiksmingiausia priemonė užtikrinti, kad bus laikomasi pasirinkto Sąjungos aplinkos apsaugos lygio. Bet kuri organizacija ar įmonė, vykdanči atliekų surinkimo, perdirbimo ir apdorojimo operacijas, turėtų laikytis minimalių standartų, kad būtų išvengta neigiamo EEĮ atliekų apdorojimo poveikio aplinkai. Turėtų būti naudojami geriausi prieinami apdorojimo, naudojimo ir perdirbimo būdai, jei juos naudojant užtikrinamas aukštas žmonių sveikatos ir aplinkos apsaugos lygis. Geriausi prieinami apdorojimo, naudojimo ir perdirbimo būdai gali būti išsamiau apibrėžiami 2008 m. sausio 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2008/1/EB dėl taršos integruotos prevencijos ir kontrolės nustatyta tvarka⁽²⁾;

- (18) 2009 m. sausio 19 d. Atsirandančių ir naujai nustatomų sveikatos pavojų mokslinis komitetas nuomoneje „Nanotechnologijos produktų rizikos vertinimas“ nurodė, kad atliekų etape ir perdirbimo metu galima susidurti su nanomedžiagomis, kurios tvirtai integruotos į dideles sistemas, pvz., elektronines grandines. Siekiant valdyti pavojų žmogaus sveikatai ir aplinkai, kurį gali kelti nanomedžiagų turinčios EEĮ atliekų tvarkymas, būtų tinkama, jei Komisija įvertintų, ar būtina taikyti specialųjį apdorojimą;
- (19) EEĮ atliekų surinkimas, saugojimas, transportavimas, apdorojimas, perdirbimas ir jų paruošimas pakartotiniam naudojimui turi būti vykdomi siekiant apsaugoti aplinką ir žmogaus sveikatą bei išsaugoti žaliavas, o juos vykdanči turi būti siekiama perdirbti EEĮ esančius vertingus išteklius, kad būtų užtikrintas geresnis prekių tiekimas Sąjungoje;
- (20) kai galima, pirmenybė turėtų būti teikiama pasirengimui EEĮ atliekų ir jų komponentų, smulkių sudedamųjų dalių ir komplektavimo gaminių pakartotiniam naudojimui. Kai tai netinkama, visos atskirai surinktos EEĮ atliekos turėtų būti siunčiamos naudoti; šio proceso metu turėtų būti atliekamas aukšto lygio jų perdirbimas ir naudojimas. Be to, gamintojai turėtų būti skatinami integruoti perdirbtą medžiagą į naują įrangą;
- (21) į EEĮ atliekų naudojimą, parengimą pakartotinai naudoti ir perdirbimą turėtų būti atsižvelgiama šioje direktyvoje nustatytų tikslų įgyvendinimo atžvilgiu tik tuo atveju, jei tas naudojimas, parengimas pakartotinai naudoti arba perdirbimas neprieštaruoja kitiems įrangai taikomiems Sąjungos ar nacionalinės teisės aktams. Tinkamo EEĮ atliekų parengimo pakartotiniam naudojimui, perdirbimui ir naudojimui užtikrinimas yra labai svarbus tinkamam išteklių naudojimui ir optimizuos išteklių tiekimą;

⁽¹⁾ OL L 190, 2006 7 12, p. 1.

⁽²⁾ OL L 24, 2008 1 29, p. 8.

- (22) pagrindiniai EEĮ atliekų tvarkymo finansavimo principai turi būti nustatyti Sąjungos lygiu, o finansavimo planai turi padėti užtikrinti aukštą atliekų surinkimo lygį ir įgyvendinti gamintojo atsakomybės principą;
- (23) EEĮ iš privačių namų ūkių naudotojams turėtų būti sudaryta galimybė grąžinti EEĮ atliekas bent nemokamai. Gamintojai turėtų finansuoti bent EEĮ atliekų surinkimą iš surinkimo įrenginių, apdorojimą, naudojimą ir šalinimą. Valstybės narės turėtų skatinti gamintojus prisiimti visą atsakomybę už EEĮ atliekų surinkimą, visų pirma finansuoti tų atliekų surinkimą visoje EEĮ atliekų, įskaitant EEĮ atliekas iš privačių namų ūkių, surinkimo grandinėje, kad būtų galima išvengti neoptimalaus atskirai surinktų atliekų apdorojimo ir neteisėto eksporto, sudaryti visiems vienodas konkurencijos sąlygas visoje Sąjungoje suderinant gamintojų teikiamą finansavimą, ir padaryti taip, kad už EEĮ atliekų surinkimą mokėtų ne eiliniai mokesčių mokėtojai, o EEĮ naudotojai pagal principą „teršėjas moka“. Kad gamintojo atsakomybės samprata turėtų maksimalų efektą, kiekvienas gamintojas turėtų būti atsakingas už atliekų, gautų iš savo pagamintų produktų, tvarkymo finansavimą. Gamintojui turėtų būti leidžiama pasirinkti, kaip įgyvendinti šią pareigą – individualiai ar prisijungus prie kolektyvinio plano. Pateikdamas produktą rinkai kiekvienas gamintojas turėtų suteikti finansinę garantiją, kad neliktų EEĮ atliekų iš „niekieno“ produktų, kurių tvarkymo išlaidos tenka visuomenei ar kitiems gamintojams. Atsakomybę finansuoti „istorinių“ atliekų tvarkymą turėtų prisiimti visi esami gamintojai sudarydami kolektyvinius finansavimo planus, prie kurių proporcingai prisideda visi gamintojai, esantys rinkoje tuo metu, kai patiriama išlaidų. Į kolektyvinius finansavimo planus taip pat turėtų būti įtraukiami ir specifinių produktų bei smulkūs gamintojai, importuotojai ir nauji rinkos dalyviai. Pagal kolektyvines sistemas turėtų būti galima numatyti diferencijuotus gamintojų mokesčius, kurie priklausytų nuo to, kaip lengvai gali būti perdirbti produktai ir jų sudėtyje esančios vertingos antrinės žaliavos. Produktų, turinčių ilgą gyvavimo ciklą ir įtrauktų į šios direktyvos taikymo sritį, pvz., fotovoltinių plokščių, atveju reiktų kaip galima geriau panaudoti turimas surinkimo ir naudojimo sistemas, tik jei jos atitinka šioje direktyvoje nustatytus reikalavimus;
- (24) gamintojams turėtų būti leista parduodant naujus produktus pirkėjams savanoriškai atskleisti EEĮ atliekų surinkimo, apdorojimo ir aplinką tausojančio šalinimo išlaidas. Tai atitinka Komisijos komunikatą dėl tvaraus vartojimo bei gamybos ir tvarios pramonės politikos veiksmų plano, visų pirma atsižvelgiant į pažangesnį vartojimą ir „žaliuosius“ viešuosius pirkimus;
- (25) siekiant sėkmingai rinkti EEĮ atliekas, naudotojams būtina pranešti, kad reikalaujama EEĮ atliekas šalinti ne kaip nerūšiuotas komunalines atliekas, bet jas rinkti atskirai, taip pat priminti apie surinkimo sistemas bei jų vaidmenį tvarkant EEĮ atliekas. Tokios informacijos pateikimui reikia tinkamai žymėti EEĮ, kuri gali patekti į šiukšlių dėžes arba panašias komunalinių atliekų surinkimo vietas;
- (26) informacija apie komponentų ir medžiagų identifikavimą, kurią turi teikti gamintojai, yra svarbi skatinant EEĮ atliekų tvarkymą, ypač jų apdorojimą ir naudojimą arba perdirbimą;
- (27) valstybės narės turėtų užtikrinti, kad tikrinimo ir stebėsenos infrastruktūra leistų stebėti, ar tinkamai įgyvendinama ši direktyva atsižvelgiant, *inter alia*, į 2001 m. balandžio 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos rekomendaciją 2001/331/EB, pagal kurią nustatomi minimalūs aplinkosauginių tikrinimų valstybėse narėse kriterijai ⁽¹⁾;
- (28) valstybės narės turėtų numatyti veiksmingas, proporcingas ir atgrasančias sankcijas, taikomas už atliekų valdymą atsakingiems fiziniams ir juridiniams asmenims, jeigu jie pažeidžia šios direktyvos nuostatas. Valstybės narės taip pat turėtų galėti imtis veiksmų siekdamos išieškoti dėl nesilaikymo ir taisomųjų priemonių taikymo patirtas išlaidas, nedarant poveikio 2004 m. balandžio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvai 2004/35/EB dėl atsakomybės už aplinkos apsaugą siekiant išvengti žalos aplinkai ir ją ištaisyti (atlyginti) ⁽²⁾;
- (29) kad būtų galima stebėti, kaip įgyvendinami šios direktyvos tikslai, būtina informacija apie Sąjungos rinkai pateiktos EEĮ svorį bei EEĮ atliekų, surinktų laikantis šios direktyvos, surinkimo, pasirengimo pakartotiniam naudojimui (kiek įmanoma nurodant ir pasirengimą pakartotinai naudoti neišardytus prietaisus), naudojimo arba perdirbimo ir eksportavimo mastą. Siekiant apskaičiuoti surinkimo mastą reiktų parengti EEĮ svorio apskaičiavimo bendrą metodiką, kad būtų nustatyta, ar, *inter alia*, šis terminas apima visos įrangos, kokia ji teikiama pardavimui, faktinį svorį, įtraukiant visus komponentus, smulkias sudedamąsias dalis, priedus ir komplektavimo gaminius, tačiau neįtraukiant pakuočių, baterijų, naudojimo instrukcijų ir vadovų;

⁽¹⁾ OL L 118, 2001 4 27, p. 41.

⁽²⁾ OL L 143, 2004 4 30, p. 56.

- (30) tinkama valstybėms narėms leisti pasirinkti įgyvendinti tam tikras šios direktyvos nuostatas kompetentingoms institucijoms ir atitinkamų ekonomikos sektorių atstovams sudarant susitarimus, su sąlyga, kad įvykdomi konkretūs reikalavimai;
- (31) siekiant išspręsti sunkumus, su kuriais valstybės narės susiduria siekdamos atliekų surinkimo lygio, atsižvelgiant į techninę ir mokslo pažangą ir siekiant papildyti nuostatas dėl naudojimo tikslų išpildymo, pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (toliau – SESV) 290 straipsnį Komisijai turėtų būti suteikti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl pereinamojo laikotarpio patikslinimų tam tikroms valstybėms narėms, prisitaikymo prie techninės ir mokslinės pažangos ir išsamių taisyklių dėl iš Sąjungos eksportuotos EEĮ siekiant įgyvendinti naudojimo tikslus. Ypač svarbu, kad Komisija parengiamųjų darbų metu tinkamai konsultuotųsi, įskaitant konsultacijas ekspertų lygiu. Ruošdama ir rengdama deleguotuosius aktus Komisija turėtų užtikrinti, kad susiję dokumentai būtų tuo pačiu metu tinkamai laiku persiųsti Europos Parlamentui ir Tarybai;
- (32) siekiant užtikrinti vienodas šios direktyvos įgyvendinimo sąlygas, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai. Tais įgaliojimais turėtų būti naudojamos laikantis 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai⁽¹⁾;
- (33) pareiga perkelti šią direktyvą į nacionalinę teisę turėtų būti taikoma tik tų nuostatų, kurios iš esmės skiriasi nuo ankstesnių direktyvų, atžvilgiu. Pareiga perkelti į nacionalinę teisę nepakeistas nuostatas atsiranda pagal ankstesnes direktyvas;
- (34) pagal 2011 m. rugsėjo 28 d. bendrą valstybių narių ir Komisijos politinį pareiškimą dėl aiškinamųjų dokumentų⁽²⁾ valstybės narės pagrįstais atvejais išipareigojo prie pranešimų apie jų perkėlimo priemones pridėti vieną ar daugiau dokumentų, kuriuose paaiškinamos direktyvos nuostatų ir nacionalinių perkėlimo priemonių atitinkamų dalių sąsajos. Šios direktyvos atveju teisės aktų leidėjas laikosi nuomonės, kad tokių dokumentų perdavimas yra pagrįstas;
- (35) šia direktyva neturėtų būti daromas poveikis valstybių narių pareigoms, susijusioms su direktyvų perkėlimo į nacionalinę teisę ir taikymo pradžios terminais, nustatytais XI priedo B dalyje;
- (36) kadangi šios direktyvos tikslo valstybės narės negali deramai pasiekti ir kadangi dėl problemos masto to tikslo

būtų geriau siekti Sąjungos lygmeniu, laikydamasi Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šia direktyva neviršijama to, kas būtina nurodytam tikslui pasiekti,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Dalykas

Šia direktyva nustatomos priemonės, skirtos apsaugoti aplinką ir žmonių sveikatą vengiant EEĮ atliekų susidarymo ir jų tvarkymo neigiamo poveikio arba tą poveikį mažinant ir mažinant bendrą išteklių naudojimo poveikį bei gerinant tokio naudojimo veiksmingumą laikantis Direktyvos 2008/98/EB 1 ir 4 straipsnių, ir taip prisidedant prie tvaraus vystymosi.

2 straipsnis

Taikymo sritis

1. Ši direktyva taikoma šiai EEĮ:

- a) taikant 3 dalį nuo 2012 m. rugpjūčio 13 d. iki 2018 m. rugpjūčio 14 d. (pereinamasis laikotarpis) – I priede nurodytoms kategorijoms priskiriamai EEĮ. II priede pateiktas pavyzdinis I priede nurodytoms kategorijoms priskiriamos EEĮ sąrašas;
- b) taikant 3 ir 4 dalis nuo 2018 m. rugpjūčio 15 d. – visai EEĮ. Visa EEĮ klasifikuojama pagal III priede nurodytas kategorijas. IV priede pateiktas neišsamus III priede nurodytoms kategorijoms priskiriamos EEĮ sąrašas (atvira taikymo sritis).

2. Ši direktyva taikoma nedarant poveikio reikalavimams, nustatytiems Sąjungos teisės aktuose dėl saugos, sveikatos apsaugos ir cheminių medžiagų, visų pirma 2006 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 1907/2006 dėl cheminių medžiagų registracijos, įvertinimo, autorizacijos ir apribojimų (REACH), įsteigiančiame Europos cheminių medžiagų agentūrą⁽³⁾, bei nustatytiems specifiniuose Sąjungos teisės aktuose, reglamentuojančiuose atliekų tvarkymą arba produktų projektavimą.

3. Ši direktyva netaikoma šiai EEĮ:

- a) įrangai, kuri būtina valstybių narių pagrindinių saugumo interesų apsaugai, įskaitant ginklus, amuniciją ir karo reikmenis, skirtus specialiai karo reikmėms;

⁽¹⁾ OL L 55, 2011 2 28, p. 13.

⁽²⁾ OL C 369, 2011 12 17, p. 14.

⁽³⁾ OL L 396, 2006 12 30, p. 1.

- b) įrangai, kuri specialiai suprojektuota ir sumontuota kaip kitos rūšies įrangos, kuriai taikoma išimtis ar netaikoma ši direktyva, dalis, ir kuri gali veikti tik kaip tos įrangos dalis;
- c) volframinėms lemputėms.
4. Be 3 dalyje nurodytos įrangos, nuo 2018 m. rugpjūčio 15 d. ši direktyva netaikoma šiai EEI:
- a) įrangai, skirtai siųsti į kosmosą;
- b) stambiems stacionariems pramoniniams prietaisams;
- c) stambiems nejudamiesiems įrenginiams, išskyrus bet kokią įrangą, kuri yra tokiuose įrenginiuose, bet kuri nėra išskirtinai suprojektuota ir sumontuota kaip tų įrenginių dalis;
- d) žmonėms ar prekėms vežti skirtoms transporto priemonėms, išskyrus elektrines dviratės transporto priemones, kurių tipas nepatvirtintas;
- e) tik profesionaliam naudojimui skirtiems ne keliais judantiems mechanizms;
- f) įrangai, kuri specialiai suprojektuota tik moksliniams tyrimams ir technologinei plėtrai ir kuri tiekama tik tarp įmonių;
- g) medicinos prietaisams ir *in vitro* diagnostiniams medicinos prietaisams, jeigu tikėtina, kad iki gyvavimo ciklo pabaigos jie bus infekuoti, ir aktyviesiems implantuojamiesiems medicinos prietaisams.
5. Ne vėliau kaip 2015 m. rugpjūčio 14 d. Komisija peržiūri 1 dalies b punkte nustatytą šios direktyvos taikymo sritį, įskaitant parametrus, pagal kuriuos atskiriama III priede nurodyta stambi ir smulki įranga, ir pateikia šiais klausimais atskaitą Europos Parlamentui ir Tarybai. Prireikus kartu su atskaita pateikiamas pasiūlymas dėl teisėkūros procedūra priimamo akto.
- kartu veikiantis tam tikram darbui atlikti, kurį visam laikui tam tikroje vietoje sumontuoja ir išmontuoja specialistai ir kurį naudoja bei jo techninę priežiūrą atlieka specialistai pramoniniame gamybos komplekse arba mokslinių tyrimų ar technologinės plėtros komplekse;
- c) stambūs nejudamieji įrenginiai – keleto tipų aparatų ir, tam tikrais atvejais, kitų prietaisų didelės apimties deriniai:
- i) kuriuos surenka, sumontuoja ir išmontuoja specialistai;
- ii) kuriuos numatyta nuolat naudoti kaip pastato arba struktūros dalį iš anksto nustatytoje ir tam skirtoje vietoje ir
- iii) kurie gali būti pakeisti tik tokia pačia specialiai suprojektuota įranga;
- d) ne keliais judantys mechanizmai – mechanizmai su juose įrengtu energijos šaltiniu, kuriems veikti darbo metu reikalingas mobilumas arba tolydusis arba pusiau tolydusis perkėlinėjimas tarp viena po kitos einančių stacionarių darbo vietų;
- e) elektros ir elektroninės įrangos atliekos arba EEI atliekos – elektros arba elektroninė įranga, kuri yra atliekos, kaip apibrėžta Direktyvos 2008/98/EB 3 straipsnio 1 dalyje, įskaitant visus komponentus, smulkias sudedamąsias dalis ir komplektavimo gaminius, kurie laikomi išmetamo produkto dalimis;
- f) gamintojas – fizinis arba juridinis asmuo, kuris, neatsižvelgiant į naudojamą pardavimo būdą, įskaitant nuotolinio ryšio priemones, 1997 m. gegužės 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 97/7/EB dėl vartotojų apsaugos, susijusios su nuotolinės prekybos sutartimis ⁽¹⁾ prasme, yra:
- i) įsisteigęs valstybėje narėje ir gamina EEI savo vardu arba naudodamas savo prekės ženklą arba kuris užsako suprojektuoti ar pagaminti tą EEI ir ją parduoda tos valstybės narės teritorijoje savo vardu arba naudodamas savo prekės ženklą;
- ii) įsisteigęs valstybėje narėje ir jos teritorijoje savo vardu arba naudodamas savo prekės ženklą perparduoda iš kitų tiekėjų gautą įrangą; perpardavėjas nelaikomas gamintoju, jei, kaip nurodyta i papunktyje, ant įrangos yra pateiktas gamintojo ženklas;

3 straipsnis

Terminų apibrėžtys

1. Šioje direktyvoje vartojamų terminų apibrėžtys:

- a) elektros ir elektroninė įranga arba EEI – įranga, kuriai tinkamai veikti reikalinga elektros srovė arba elektromagnetiniai laukai, ir tokios srovės bei laukų generavimo, perdavimo ir matavimo įranga, skirta naudoti esant ne didesnei kaip 1 000 voltų kintamosios srovės įtampai ir ne didesnei kaip 1 500 voltų nuolatinės srovės įtampai;
- b) stambūs stacionarūs pramoniniai prietaisai – didelės apimties mašinų, įrangos ir (arba) komponentų kompleksas,

⁽¹⁾ OL L 144, 1997 6 4, p. 19.

- iii) įsisteigęs valstybėje narėje ir jos teritorijoje vykdydamas profesinę veiklą pateikia tos valstybės narės rinkai EEĮ iš trečiosios šalies arba iš kitos valstybės narės; arba
- iv) įsisteigęs vienoje valstybėje narėje ar trečiojoje šalyje ir nuotoliniu būdu tiesiogiai parduoda EEĮ kitos valstybės narės privatiems namų ūkiams ar vartotojams, kurie nėra privatūs namų ūkiai.
- Asmenys, kurie pagal bet kurią finansavimo sutartį teikia tik finansavimo paslaugas, nelaikomi gamintojais, išskyrus atvejus, kai jie veikia ir kaip gamintojai, kaip apibrėžta i–iv papunkčiuose;
- g) platintojas – tiekimo grandinėje veikiantis fizinis arba juridinis asmuo, kuris EEĮ tiekia rinkai. Ši apibrėžtis nedraudžia platintojui tuo pačiu metu būti ir gamintoju, kaip apibrėžta f punkte;
- h) EEĮ atliekos iš privačių namų ūkių – EEĮ atliekos iš privačių namų ūkių ir EEĮ atliekos iš komercinių, pramoninių, institucinių ir kitų šaltinių, kurios dėl savo pobūdžio ir kiekio yra panašios į EEĮ atliekas iš privačių namų ūkių. EEĮ, kurią, kaip tikėtina, naudos tiek namų ūkiai, tiek vartotojai, kurie nėra privatūs namų ūkiai, atliekos bet kuriuo atveju laikomos EEĮ atliekomis iš privačių namų ūkių;
- i) finansavimo sutartis – sutartis ar susitarimas, susijęs su bet kokia įranga, dėl paskolos, išperkamosios nuomos, nuomos arba atidėto mokėjimo, atsižvelgiant į tai, ar tos sutarties ar susitarimo arba bet kurios antrinės sutarties ar susitarimo sąlygose numatyta, kad ta įranga bus ar gali būti perduodama kito asmens nuosavybėn;
- j) tiekimas rinkai – produkto, skirto platinti, vartoti ar naudoti valstybės narės rinkoje, tiekimas vykdamas komercinę veiklą už atlygį arba neatlygintinai;
- k) pateikimas į rinką – produkto tiekimas rinkai pirmą kartą valstybės narės teritorijoje vykdamas profesinę veiklą;
- l) atskyrimas – apdirbimas rankiniu, mechaniniu, cheminiu arba metalurginiu būdu taip, kad pavojingos medžiagos, mišiniai ir komponentai apdorojimo procese sudaro aiškiai identifikuojamą atliekų srautą ar aiškiai identifikuojamą atliekų srauto dalį. Medžiaga, mišinys arba komponentas laikomi aiškiai identifikuojamais, jei juos galima stebėti siekiant patikrinti, ar jie apdoroti aplinkai nekenksmingu būdu;
- m) medicinos prietaisas – medicinos prietaisas arba priedas, kaip atitinkamai apibrėžta 1993 m. birželio 14 d. Tarybos

direktyvos 93/42/EEB dėl medicinos prietaisų ⁽¹⁾ 1 straipsnio 2 dalies a arba b punktuose, ir kuris yra EEĮ;

- n) *in vitro* diagnostikos medicinos prietaisas – *in vitro* diagnostikos prietaisas arba priedas, kaip atitinkamai apibrėžta 1998 m. spalio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 98/79/EB dėl *in vitro* diagnostikos medicinos prietaisų ⁽²⁾ 1 straipsnio 2 dalies b arba c punktuose, ir kuris yra EEĮ;
- o) aktyvusis implantuojamas medicinos prietaisas – aktyvusis implantuojamas medicinos prietaisas, kaip apibrėžta 1990 m. birželio 20 d. Tarybos direktyvos 90/385/EEB dėl valstybių narių įstatymų, reglamentuojančių aktyviuosius implantuojamus medicinos prietaisus, suderinimo ⁽³⁾ 1 straipsnio 2 dalies c punkte, ir kuris yra EEĮ.

2. Be to, vartojamos Direktyvos 2008/98/EB 3 straipsnyje nustatytos terminų „pavojingos atliekos“, „surinkimas“, „atskiras surinkimas“, „prevencija“, „pakartotinis naudojimas“, „apdorojimas“, „naudojimas“, „pasirengimas pakartotiniam naudojimui“, „perdirbimas“ ir „šalinimas“ apibrėžtys.

4 straipsnis

Produktų projektavimas

Valstybės narės, nedarydamos poveikio produkto projektavimo srities Sąjungos teisės aktuose dėl tinkamo vidaus rinkos veikimo, įskaitant Direktyvą 2009/125/EB, nustatytiems reikalavimams, skatina gamintojų ir perdirbėjų bendradarbiavimą bei priemones, kuriomis skatinamas EEĮ projektavimas ir gamyba, ypač siekiant palengvinti EEĮ atliekų, jų komponentų ir medžiagų pakartotinį naudojimą, išmontavimą ir naudojimą. Tokiu atveju valstybės narės imasi tinkamų priemonių, kad būtų taikomi ekologinio projektavimo reikalavimai, lengvinantys pakartotinį EEĮ atliekų naudojimą ir apdorojimą, kaip nustatyta Direktyvoje 2009/125/EB, o gamintojai, taikydami išskirtinius projektavimo ypatumus arba vykdydami gamybos procesus, neužkirstų kelio pakartotiniam EEĮ atliekų panaudojimui, išskyrus atvejus, kai tokie išskirtiniai projektavimo ypatumai ar gamybos procesai turi išskirtinių privalumų, pavyzdžiui, aplinkos apsaugos ir (arba) saugos reikalavimų srityje.

5 straipsnis

Atskiras surinkimas

1. Valstybės narės imasi tinkamų priemonių, kad EEĮ atliekų šalinimas kaip nerūšiuotų komunalinių atliekų būtų sumažintas iki minimumo, jog būtų užtikrintas tinkamas visų surinktų EEĮ atliekų apdorojimas ir būtų pasiektas aukštas atskiro EEĮ atliekų, visų pirma temperatūros keitimo įrenginių, kuriuose yra ozono sluoksnį ardančių medžiagų ir fluorintų šiltnamio efektą sukeliančių dujų, gyvsidabrio turinčių fluorescencinių lempų, fotovoltinių plokščių ir smulkių įrenginių, kaip nurodyta III priedo 5 ir 6 kategorijose, surinkimo lygis.

⁽¹⁾ OL L 169, 1993 7 12, p. 1.

⁽²⁾ OL L 331, 1998 12 7, p. 1.

⁽³⁾ OL L 189, 1990 7 20, p. 17.

2. EEĮ atliekų iš privačių namų ūkių atžvilgiu valstybės narės užtikrina, kad:

- a) būtų įdiegtos sistemos, leisiančios galutiniams atliekų turėtojams ir platintojams bent nemokamai grąžinti tokias atliekas. Valstybės narės, visų pirma atsižvelgdamos į gyventojų tankumą, užtikrina, kad būtų įrengti ir gyventojams prieinami reikalingi surinkimo įrenginiai;
- b) tiekiantiems naują produktą platintojams tenka atsakomybė užtikrinti, kad tokias atliekas bus galima grąžinti platintojui bent nemokamai pagal principą „vienas už vieną“, jei tik įranga yra tos pačios rūšies ir atlieka tas pačias funkcijas kaip ir patiekta įranga. Valstybės narės gali nukrypti nuo šios nuostatos, jei jos užtikrina, kad dėl to galutiniam EEĮ atliekų turėtojui nebus sunkiau jų grąžinti ir kad galutinis turėtojas galės naudotis šiomis atliekų surinkimo sistemomis nemokamai. Pasinaudojusios šia išimtimi valstybės narės apie tai praneša Komisijai;
- c) platintojai nemokamai pasirūpina labai mažų EEĮ atliekų (kurių išoriniai matmenys ne didesni kaip 25 cm) surinkimu iš galutinių vartotojų EEĮ mažmeninės prekybos vietose, kurių plotas bent 400 m², arba šalia jų, neįpareigojant jų pirkti tos pačios rūšies EEĮ, nebent iš vertinimo būtų matyti, kad alternatyvūs galiojantys surinkimo mechanizmai yra bent ne mažiau veiksmingi. Tokie vertinimai skelbiami viešai. Surinktos EEĮ atliekos tinkamai apdorojamos laikantis 8 straipsnio;
- d) nedarant poveikio a, b ir c punktams, gamintojams leidžiama įdiegti ir tvarkyti individualias ir (arba) kolektyvines EEĮ atliekų iš privačių namų ūkių grąžinimo sistemas, jei jos atitinka šioje direktyvoje nustatytus tikslus;
- e) atsižvelgiant į nacionalinius ir Sąjungos sveikatos apsaugos ir saugos standartus, grąžinamos EEĮ atliekos, kurios dėl užterštumo kelia grėsmę personalo sveikatai ir saugai, pagal a, b ir c punktus gali būti nepriimamos. Tokioms EEĮ atliekoms valstybės narės parengia specialią tvarką.

Valstybės narės gali numatyti specialią EEĮ atliekų grąžinimo pagal a, b ir c punktus tvarką tais atvejais, jei įrangoje nėra pagrindinių jų komponentų arba įrangoje yra kitų nei EEĮ atliekų.

3. Valstybės narės gali paskirti operatorius, kuriems leidžiama surinkti EEĮ atliekas iš privačių namų ūkių, kaip nurodyta 2 dalyje.

4. Valstybės narės gali reikalauti, kad, kaip nurodyta 2 ir 3 dalyse, surinkimo įrenginiuose sukauptos EEĮ atliekos būtų perduotos gamintojams arba gamintojų vardu veikiančioms trečiosioms šalims, arba perduotos pasirengimo pakartotiniam naudojimui tikslais paskirtoms įstaigoms ar įmonėms.

5. Jei yra kitų EEĮ atliekų nei EEĮ atliekos iš privačių namų ūkių, valstybės narės, nedarydamos poveikio 13 straipsniui, užtikrina, kad gamintojai arba jų vardu veikiančios trečiosios šalys pasirūpintų tokių atliekų surinkimu.

6 straipsnis

Surinktų EEĮ atliekų vežimas ir šalinimas

1. Valstybės narės draudžia atskirai surinktų EEĮ atliekų, kurios dar nebuvo apdorotos, kaip nurodyta 8 straipsnyje, šalinimą.

2. Valstybės narės užtikrina, kad atskirai surenkamos EEĮ atliekos būtų renkamos ir vežamos taip, kad būtų sudarytos kuo palankesnės sąlygos parengti pavojingas medžiagas pakartotinai naudoti, perdirbti ir izoliuoti.

Siekdamos kuo labiau padidinti pasirengimą pakartotiniam naudojimui, valstybės narės skatina prieš pervežant surinkimo sistemose ar įrenginiuose, kai tinkama, sudaryti sąlygas atskirti surinkimo punktuose surinktas EEĮ atliekas, kurios turi būti parengtos pakartotiniam naudojimui, nuo kitų atskirai surinktų EEĮ atliekų, ypač suteikiant prieigą personalui iš pakartotinio naudojimo centrų.

7 straipsnis

Surinkimo lygis

1. Nedarydama poveikio 5 straipsnio 1 daliai, kiekviena valstybė narė užtikrina, kad būtų įgyvendinamas gamintojo atsakomybės principas ir dėl to kasmet užtikrinamas minimalus atliekų surinkimo lygis. Nuo 2016 minimalus atliekų surinkimo lygis yra 45 %, apskaičiuojamas remiantis atitinkamais metais atitinkamoje valstybėje narėje pagal 5 ir 6 straipsnius surinktų EEĮ atliekų bendru svoriu, išreikštu EEĮ, per trejus ankstesnius metus pateiktos tos valstybės narės rinkai, vidutinio metinio svorio procentine dalimi. Valstybės narės užtikrina, kad surinktų EEĮ atliekų kiekis laipsniškai kistų nuo 2016 m. iki 2019 m., nebent jau yra pasiektas antroje pastraipoje nustatytas atliekų surinkimo lygis.

Nuo 2019 m. minimalus kasmet pasiekiamas atliekų surinkimo lygis yra 65 % EEĮ, kuri buvo pateikta rinkai atitinkamoje valstybėje narėje per trejus ankstesnius metus, vidutinio svorio arba 85 % toje valstybėje narėje susidariusių EEĮ atliekų pagal svorį.

Iki 2015 m. gruodžio 31 d. toliau taikomas vidutiniškai ne mažiau kaip keturių kilogramų vienam gyventojui per metus EEĮ atliekų atskiro surinkimo iš privačių namų ūkių lygis arba toks pat kiekis EEĮ atliekų, vidutiniškai surinktų per trejus ankstesnius metus, išreikštas svoriu, atsižvelgiant į tai, kuris yra didesnis.

Valstybės narės gali nustatyti ambicingesnius atskiro EEĮ atliekų surinkimo tikslus; tokiu atveju jos apie tai praneša Komisijai.

2. Siekdamas įvertinti, ar pasiektas minimalus atliekų surinkimo lygis, valstybės narės turi užtikrinti, kad informacija apie atskirai surinktas EEĮ atliekas, laikantis 5 straipsnio, valstybėms narėms būtų teikiama nemokamai ir kad ji apimtų bent informaciją apie EEĮ atliekas, kurias surinko:

- a) surinkimo ir apdorojimo centrai;
- b) platintojai;
- c) gamintojai ar jų vardu veikiančios trečiosios šalys.

3. Nukrypstant nuo 1 dalies, Bulgarija, Čekijos Respublika, Latvija, Lietuva, Vengrija, Malta, Lenkija, Rumunija, Slovėnija ir Slovakija, atsižvelgiant į tai, kad jose trūksta būtinos infrastruktūros, o EEĮ vartojimo lygis yra žemas, gali nuspręsti:

- a) nuo 2016 m. rugpjūčio 14 d. pasiekti mažesnę nei 45 %, bet didesnę nei 40 % atliekų surinkimo lygį nuo EEĮ, pateiktos rinkai per ankstesnius trejus metus, vidutinio metinio svorio; ir
- b) atidėti 1 dalies antroje pastraipoje nurodytą surinkimo lygio pasiekimo terminą iki pasirinktos datos, kuri negali būti vėlesnė kaip 2021 m. rugpjūčio 14 d.

4. Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus pagal 20 straipsnį, kuriais nustatomi būtini pereinamojo laikotarpio patikslinimai siekiant išspręsti sunkumus, su kuriais valstybės narės susiduria įgyvendindamos 1 dalyje nustatytus reikalavimus.

5. Siekdama užtikrinti vienodas šio straipsnio įgyvendinimo sąlygas, ne vėliau kaip 2015 m. rugpjūčio 14 d. Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustatoma bendra nacionalinei rinkai pateiktos EEĮ svorio apskaičiavimo metodika ir bendra metodika, pagal kurią nustatomas kiekvienoje valstybėje narėje susikaupusių EEĮ atliekų kiekis, išreikštas svoriu. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 21 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

6. Ne vėliau kaip 2015 m. rugpjūčio 14 d. Komisija pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai ataskaitą dėl persvarstytų 1 dalyje nurodytų terminų, susijusių su surinkimo lygiu, ir dėl galimų atskirų surinkimo lygių III priede nustatytoms vienos ar daugiau kategorijų atliekoms, visų pirma atliekoms, susijusioms su temperatūros keitimo įranga, fotovoltinėmis plokštėmis, smulkiaja įranga, įskaitant smulkiają IT ir telekomunikacijų

įranga, ir lempomis, kuriose yra gyvsidabrio. Prireikus prie ataskaitos pridėdamas pasiūlymas dėl teisėkūros procedūra priimamo akto.

7. Jei Komisija, remdamasi poveikio vertinimu, mano, kad susidariusių EEĮ atliekų surinkimo lygį reikia persvarstyti, ji Europos Parlamentui ir Tarybai teikia pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimamo akto.

8 straipsnis

Tinkamas apdorojimas

1. Valstybės narės užtikrina, kad visos atskirai surinktos EEĮ atliekos būtų tinkamai apdorojamos.

2. Tinkamai apdorojant atliekas, išskyrus tuos atvejus, kai jos parengiamos pakartotiniam naudojimui, naudojimo ar perdirbimo operacijoms, pašalinami bent visi skysčiai ir vykdomas atrankinis apdorojimas, kaip numatyta VII priede.

3. Valstybės narės užtikrina, kad gamintojai arba jų vardu veikiančios trečiosios šalys, naudodamiesi geriausiais prieinamais būdais, įdiegtų EEĮ atliekų naudojimo sistemas. Šias sistemas gamintojai gali įdiegti individualiai arba kolektyviai. Valstybės narės užtikrina, kad bet kuri surinkimo arba apdorojimo operaciją vykdanči organizacija ar įmonė saugotų ir apdorotų EEĮ atliekas pagal VIII priede nustatytus techninius reikalavimus.

4. Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus pagal 20 straipsnį dėl VII priedo keitimo, siekiant įtraukti kitas apdorojimo technologijas, užtikrinančias bent tokį patį žmonių sveikatos ir aplinkos apsaugos lygį.

Komisija prioritetine tvarka vertina, ar reikia iš dalies pakeisti įrašus dėl mobiliųjų telefonų spausdintinių schemų plokštelių ir skystųjų kristalų ekranų. Komisijos yra prašoma įvertinti, ar būtini VII priedo pakeitimai, kad būtų įtrauktos atitinkamos EEĮ sudėtyje esančios nanomedžiagos.

5. Siekdama užtikrinti aplinkos apsaugą valstybės narės gali nustatyti minimalius surinktų EEĮ atliekų apdorojimo kokybės standartus.

Valstybės narės, kurios pasirinko parengti tokius kokybės standartus, apie tai praneša Komisijai, kuri šiuos standartus paskelbia.

Ne vėliau kaip 2013 m. vasario 14 d. Komisija paprašo, kad Europos standartizacijos organizacijos parengtų EEĮ atliekų apdorojimo, įskaitant naudojimą, perdirbimą ir parengimą pakartotiniam naudojimui, Europos standartus. Tie standartai atitinka naujausius pasiekimus.

Siekdama užtikrinti vienodas šio straipsnio įgyvendinimo sąlygas, Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomi minimalūs kokybės standartai, visų pirma grindžiami Europos standartizacijos organizacijų parengtais standartais. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 21 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

Nuoroda į Komisijos nustatytus standartus skelbiama viešai.

6. Valstybės narės skatina organizacijas ar įmones, vykdančias apdorojimo operacijas, įdiegti patvirtintas aplinkosaugos vadybos sistemas pagal 2009 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1221/2009 dėl organizacijų savanoriško Bendrijos aplinkosaugos vadybos ir audito sistemos (EMAS) taikymo ⁽¹⁾.

9 straipsnis

Leidimai

1. Valstybės narės užtikrina, kad, kaip numatyta Direktyvos 2008/98/EB 23 straipsnyje, bet kuri apdorojimo operacijas atliekanti organizacija ar įmonė gautų kompetentingų institucijų leidimą.

2. Reikalavimų turėti leidimą taikymo išimtis, jų suteikimo sąlygos ir registracija turi atitikti atitinkamai Direktyvos 2008/98/EB 24, 25 ir 26 straipsnius.

3. Valstybės narės užtikrina, kad išduodant 1 ir 2 dalyse nurodytus leidimus arba atliekant registraciją būtų laikomasi visų sąlygų, kurios yra būtinos 8 straipsnio 2, 3 ir 5 dalių reikalavimams įvykdyti ir siekiant 11 straipsnyje nustatytų naudojimo tikslų.

10 straipsnis

EEĮ atliekų vežimas

1. Apdorojimo operacijos gali būti atliekamos ir už atitinkamos valstybės narės ar Sąjungos ribų, jei vežant EEĮ atliekas laikomasi Reglamento (EB) Nr. 1013/2006 ir 2007 m. lapkričio 29 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 1418/2007 dėl tam tikrų Reglamento (EB) Nr. 1013/2006 III arba IIIA priede išvardytų naudojimui skirtų atliekų eksporto į tam tikras šalis, kurioms netaikomas EBPO sprendimas dėl atliekų tarpvalstybinio vežimo kontrolės ⁽²⁾.

2. Laikoma, kad iš Sąjungos eksportuojant EEĮ atliekas šios direktyvos 11 straipsnyje nustatytos pareigos bei tikslai įvykdyti tik tuo atveju, jei, laikantis reglamentų (EB) Nr. 1013/2006 ir

(EB) Nr. 1418/2007, eksportuotojas gali įrodyti, kad atliekų apdorojimas buvo vykdomas laikantis šios direktyvos reikalavimams prilygstančių sąlygų.

3. Ne vėliau kaip 2014 m. vasario 14 d. Komisija priima deleguotuosius aktus pagal 20 straipsnį, kuriais nustatomos išsamios šio straipsnio 2 dalyje nustatytas taisykles papildančios taisyklės, visų pirma lygiaverčių sąlygų vertinimo kriterijai.

11 straipsnis

Naudojimo tikslai

1. Visų pagal 5 straipsnį atskirai surinktų ir pagal 8, 9 ir 10 straipsnius apdoroti siunčiamų EEĮ atliekų atžvilgiu valstybės narės užtikrina, kad gamintojai įvykdytų V priede nustatytus minimalius tikslus.

2. Šių tikslų įvykdymas kiekvienai iš kategorijų apskaičiuojamas kaip EEĮ atliekų, kurios patenka į naudojimo arba perdirbimo ir (arba) parengimo pakartotiniam naudojimui įrenginį, svoris po tinkamo apdorojimo pagal 8 straipsnio 2 dalį dėl naudojimo ar perdirbimo, padalintas iš visų atskirai kiekvienos iš kategorijų surinktų EEĮ atliekų svorio, išreikštas procentine dalimi.

Apskaičiuojant šių tikslų pasiekimo mastus neįtraukiamos prieš naudojimą atliekamos preliminarios operacijos, įskaitant rūšiavimą ir saugojimą.

3. Siekiant užtikrinti vienodas šio straipsnio įgyvendinimo sąlygas, Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomos papildomos taisyklės, reglamentuojančios metodus, pagal kuriuos apskaičiuojamas minimalių tikslų įgyvendinimas. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 21 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

4. Kad būtų galima apskaičiuoti šiuos tikslus, valstybės narės užtikrina, kad gamintojai ar jų vardu veikiančios trečiosios šalys saugotų registruose įrašus apie EEĮ atliekų svorį, komponentus, medžiagas ar turinį, kai jie išimami iš surinkimo įrenginio, patenka (įvedami) į perdirbimo įrenginius ir grįžta (išimami) iš jų ir kai jie patenka (įvedami) į naudojimo ar perdirbimo ir (arba) parengimo pakartotinai naudoti įrenginį.

Valstybės narės taip pat užtikrina, kad taikant 6 dalį registruose būtų saugomi įrašai apie produktų ir medžiagų, grįžtančių (išimamų) iš naudojimo ar perdirbimo ir (arba) parengimo pakartotinai naudoti įrenginio, svorį.

5. Valstybės narės skatina naujų naudojimo, perdirbimo ir apdorojimo technologijų kūrimą.

⁽¹⁾ OL L 342, 2009 12 22, p. 1.

⁽²⁾ OL L 316, 2007 12 4, p. 6.

6. Ne vėliau kaip 2016 m. rugpjūčio 14 d. Europos Parlamentas ir Taryba, remdamiesi Komisijos ataskaita, su kuria prireikus pateikiamas pasiūlymas dėl teisėkūros procedūra priimamo akto, persvarsto V priedo 3 dalyje nurodytus naudojimo tikslus, apsvaisto galimybę nustatyti atskirus tikslus EEĮ atliekomis, kurias reikia parengti pakartotinai panaudoti, ir persvarsto 2 dalyje nurodytą apskaičiavimo metodą, siekiant išnagrinti galimybę nustatyti tikslus remiantis produktais ir medžiagomis, gaunamais per naudojimo (išėmimo), perdirbimo ir parengimo pakartotiniam naudojimui operacijas.

12 straipsnis

EEĮ atliekų iš privačių namų ūkių tvarkymo finansavimas

1. Valstybės narės užtikrina, kad gamintojai numatytų bent pagal 5 straipsnio 2 dalį įrengtuose surinkimo įrenginiuose sukauptų EEĮ atliekų iš privačių namų ūkių surinkimo, apdorojimo, naudojimo ir aplinką tausojančio šalinimo finansavimą.

2. Valstybės narės prireikus gali skatinti gamintojus taip pat finansuoti visas su EEĮ atliekų iš privačių namų ūkių surinkimo į surinkimo įrenginius susijusias išlaidas.

3. Produktų, kurie buvo pateikti rinkai po 2005 m. rugpjūčio 13 d., atžvilgiu kiekvienas gamintojas yra atsakingas už 1 dalyje nurodytų operacijų, vykdomų su jo produktų atliekomis, finansavimą. Gamintojas gali pasirinkti, ar vykdyti šią pareigą individualiai ar prisijungiant prie kolektyvinės sistemos.

Valstybės narės užtikrina, kad kiekvienas gamintojas, pateikdamas produktą rinkai, pateiktų garantiją, rodančią, kad bus finansuojamas visų EEĮ atliekų tvarkymas, ir užtikrina, kad gamintojai aiškiai žymėtų savo produktus, kaip numatyta 15 straipsnio 2 dalyje. Ši garantija užtikrina, kad bus finansuojamos 1 dalyje nurodytos su šiuo produktu susijusios operacijos. Garantija gali būti suteikiama tokiomis formomis: gamintojui dalyvaujant atitinkamuose EEĮ atliekų tvarkymo finansavimo planuose, apdraudžiant perdirbimo procesus arba užblokuojant banko sąskaitą.

4. Anksčiau nei 2005 m. rugpjūčio 13 d. arba 2005 m. rugpjūčio 13 d. rinkai pateiktų EEĮ produktų atliekų (toliau – „istorinės“ atliekos) tvarkymo išlaidų finansavimo atsakomybę prisiima viena ar daugiau sistemų, prie kurių visi tuo metu, kai atsiranda atitinkamų išlaidų, rinkoje dalyvaujantys gamintojai prisideda proporcingai, pavyzdžiui, proporcingai jų užimamai tam tikros įrangos rūšies rinkos daliai.

5. Atitinkamais atvejais valstybės narės imasi būtinų priemonių siekdamas užtikrinti, kad būtų sukurti atitinkami mechanizmai arba kompensavimo tvarka siekiant kompensuoti gamintojų išlaidas tuo atveju, kai EEĮ yra perduodama siekiant ją pateikti rinkai už atitinkamos valstybės narės teritorijos ribų. Tokius mechanizmus ar procedūras parengia gamintojai arba jų vardu veikiančios trečiosios šalys.

6. Komisijos prašoma ne vėliau kaip 2015 m. rugpjūčio 14 d. pateikti ataskaitą dėl galimybės parengti kriterijus, kuriais vadovaudamiesi gamintojai galėtų įtraukti faktines nebetinkamų naudoti produktų tvarkymo išlaidas į EEĮ atliekų finansavimą, ir prireikus pateikti Europos Parlamentui ir Tarybai pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimamo akto.

13 straipsnis

Iš kitų naudotojų, išskyrus privačius namų ūkius, gautų EEĮ atliekų finansavimas

1. Valstybės narės užtikrina, kad iš kitų naudotojų, išskyrus privačius namų ūkius, gautų EEĮ atliekų, gautų iš produktų, kurie pateikti rinkai po 2005 m. rugpjūčio 13 d., surinkimo, apdorojimo, naudojimo ir aplinką tausojančio šalinimo finansavimo išlaidas padengtų gamintojai.

„Istorinių“ atliekų, kurias pakeičia nauji lygiaverčiai produktai ar tas pačias funkcijas atliekantys nauji produktai, finansavimo išlaidas padengia tų produktų gamintojai, juos tiekdami. Valstybės narės gali alternatyviai nustatyti, kad naudotojai, išskyrus privačius namų ūkius, taip pat gali būti iš dalies ar visiškai atsakingi už šį finansavimą.

Už kitų „istorinių“ atliekų išlaidų finansavimą atsako naudotojai, išskyrus privačius namų ūkius.

2. Nedarydami poveikio šios direktyvos taikymui, gamintojai ir naudotojai, išskyrus privačius namų ūkius, gali sudaryti susitarimus, kuriuose numatomi kiti finansavimo metodai.

14 straipsnis

Informacija naudotojams

1. Valstybės narės gali nustatyti reikalavimą, kad parduodami naujus produktus gamintojai pirkėjams atskleistų EEĮ atliekų surinkimo, apdorojimo ir aplinką tausojančio šalinimo išlaidas. Minėtos išlaidos turi neviršyti faktiškai patirtų išlaidų tiksliausio įverčio.

2. Valstybės narės užtikrina, kad EEĮ naudotojams privačiuose namų ūkiuose būtų suteikiama būtina informacija apie:

- a) reikalavimą nešalinti EEĮ atliekų kaip nerūšiuotų komunalinių atliekų ir kaupti tokias EEĮ atliekas atskirai;
- b) atliekų grąžinimo ir surinkimo sistemas, kuriomis jie gali naudotis, kad būtų skatinama koordinuoti informaciją apie visus prieinamus surinkimo punktus, neatsižvelgiant į gamintoją ar atliekų tvarkytoją, kuris juos atidarė;
- c) jų vaidmenį prisidedant prie EEĮ atliekų pakartotinio naudojimo, perdirbimo ir kitų naudojimo formų;

d) galimą poveikį aplinkai ir žmonių sveikatai dėl EEĮ esančių pavojingų medžiagų;

e) IX priede pateikto ženklo reikšmę.

3. Valstybės narės imasi tinkamų priemonių, kad vartotojai dalyvautų renkant EEĮ atliekas, ir skatina juos prisidėti prie atliekų pakartotinio naudojimo, apdorojimo ir naudojimo.

4. Siekdamas, kad kuo mažiau EEĮ atliekų būtų šalinama kaip nerūšiuotos komunalinės atliekos, ir skatindamas jas rinkti atskirai, valstybės narės užtikrina, kad gamintojai IX priede parodytu ženklu tinkamai, pageidautina – laikydamiesi Europos standarto EN 50419 ⁽¹⁾, pažymėtų rinkai pateikiamą EEĮ. Išskirtiniais atvejais, kai to reikalauja produkto dydis ar funkcinė paskirtis, ženklas spausdinamas ant EEĮ pakuotės, naudojimo instrukcijos ir garantijos.

5. Valstybės narės gali reikalauti, kad 2, 3 ir 4 dalyse nurodytą visą ar kai kurią informaciją gamintojai ir (arba) platintojai pateiktų, pavyzdžiui, naudojimo instrukcijoje, pardavimo vietoje ir vykdydami visuomenės informavimo kampanijas.

15 straipsnis

Informacija apdorojimo įrenginius eksploatuojantiems subjektams

1. Siekdamas, kad būtų palengvintas EEĮ atliekų parengimas pakartotinai naudoti bei teisingas ir aplinką tausojantis jų apdorojimas, taip pat jų priežiūra, tobulinimas, atnaujinimas ir perdirbimas, valstybės narės imasi priemonių, būtinų užtikrinti, kad gamintojai per vienerius metus po to, kai kiekvienos naujos rūšies EEĮ pirmą kartą pateikiama Sąjungos rinkai, nemokamai pateiktą informaciją apie jos parengimą pakartotinai naudoti ir apdorojimą. Priklausomai nuo to, kiek tokia informacija reikalinga centrams, kurie rengia pakartotiniam naudojimui, ir apdorojimo bei perdirbimo įrenginiams, kad būtų laikomasi šios direktyvos nuostatų, šioje informacijoje nurodomi skirtingi EEĮ komponentai ir medžiagos, taip pat pavojingų medžiagų ir mišinių buvimo vieta EEĮ. EEĮ gamintojai pateikia šią informaciją centrams, kurie rengia pakartotiniam naudojimui, ir apdorojimo bei perdirbimo įrenginiams žinybų forma arba elektroninėmis priemonėmis (pavyzdžiui, pastoviosios atminties kompaktiniuose diskuose (CD-ROM), taip pat internetu).

2. Siekiant nedviprasmiškai nustatyti datą, kada EEĮ buvo pateikta rinkai, valstybės narės užtikrina, kad ant EEĮ esančioje žymoje būtų nurodyta, jog EEĮ buvo pateikta rinkai po 2005 m. rugpjūčio 13 d. Pageidautina, kad šiuo tikslu būtų taikomas Europos standartas EN 50419.

⁽¹⁾ Šį standartą 2006 m. kovo mėn. priėmė Europos elektrotechnikos standartizacijos komitetas (Cenelec).

16 straipsnis

Registravimas, informacijos ir ataskaitų teikimas

1. Valstybės narės pagal 2 dalį sudaro gamintojų, įskaitant ir nuotolinio ryšio priemonėmis EEĮ tiekiančius gamintojus, registrą. Tas registras skirtas stebėti, ar laikomasi šios direktyvos reikalavimų.

Pagal 3 straipsnio 1 dalies f punkto iv papunktį nuotolinio ryšio priemonėmis EEĮ tiekiantys gamintojai registruojami valstybėje narėje, kuriai jie parduoda prekes. Jeigu tokie gamintojai dar nėra registruoti valstybėje narėje, kuriai parduoda prekes, jie registruojami per jų įgaliotuosius atstovus, kaip nurodyta 17 straipsnio 2 dalyje.

2. Valstybės narės užtikrina, kad:

a) kiekvienas gamintojas arba kiekvienas įgaliotasis atstovas, kai jis yra paskirtas pagal 17 straipsnį, būtų registruojamas laikantis nustatytų reikalavimų ir galėtų internete į nacionalinį registrą įvesti visą atitinkamą informaciją, pagal kurią būtų galima spręsti apie toje valstybėje narėje to gamintojo vykdomą veiklą;

b) registruodamasis kiekvienas gamintojas arba kiekvienas įgaliotasis atstovas, kai jis yra paskirtas pagal 17 straipsnį, pateiktą X priedo A dalyje nurodytą informaciją ir išpareigotų ją pririnkus atnaujinti;

c) kiekvienas gamintojas arba kiekvienas įgaliotasis atstovas, kai jis yra paskirtas pagal 17 straipsnį, pateiktą X priedo B dalyje nurodytą informaciją;

d) nacionalinių registrų internetinėse svetainėse būtų pateiktos nuorodos į kitus nacionalinius registrus siekiant visose valstybėse narėse palengvinti gamintojų arba įgaliotųjų atstovų, kai jie yra paskirti pagal 17 straipsnį, registraciją.

3. Siekiant užtikrinti vienodas šio straipsnio įgyvendinimo sąlygas Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomi registravimo ir ataskaitų teikimo forma bei ataskaitų teikimo registruui dažnumas. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 21 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

4. Valstybės narės kasmet renka informaciją, taip pat pagrįstus apskaičiavimus apie jų rinkoms pateikiamos EEĮ, surinktos visais įmanomais būdais, parengtos pakartotinai panaudoti, perdirbtos ir panaudotos valstybėje narėje, kiekį ir kategorijas bei informaciją apie atskirai surinktas eksportuotas EEĮ atliekas nurodant jų svorį.

5. Valstybės narės kas trejus metus siunčia Komisijai šios direktyvos įgyvendinimo ir 4 dalyje nurodytos informacijos ataskaitą. Įgyvendinimo ataskaita rengiama pagal Komisijos sprendimuose 2004/249/EB ⁽¹⁾ ir 2005/369/EB ⁽²⁾ nurodytą klausimyną. Ataskaita pateikiama Komisijai per devynis mėnesius pasibaigus nustatytam trejų metų laikotarpiui.

Pirmoji ataskaita apima laikotarpį nuo 2014 m. vasario 14 d. iki 2015 m. gruodžio 31 d.

Komisija, gavusi valstybių narių ataskaitas, per devynis mėnesius paskelbia šios direktyvos įgyvendinimo ataskaitą.

17 straipsnis

Įgaliotasis atstovas

1. Kiekviena valstybė narė užtikrina, kad gamintojas, kaip apibrėžta 3 straipsnio 1 dalies f punkto i–iii papunkčiuose, kuris įsisteigęs kitoje valstybėje narėje, išimties tvarka nukrypstant nuo 3 straipsnio 1 dalies f punkto i–iii papunkčių, galėtų paskirti jos teritorijoje įsisteigusį juridinį ar fizinį asmenį įgaliotuoju atstovu, kuris būtų atsakingas už to gamintojo šioje direktyvoje nustatytų pareigų vykdymą jos teritorijoje.

2. Kiekviena valstybė narė užtikrina, kad gamintojas, kaip apibrėžta 3 straipsnio 1 dalies f punkto iv papunktyje ir įsisteigęs jos teritorijoje, kuris parduoda EEI kitai valstybei narei, kurioje jis nėra įsisteigęs, paskirtų įgaliotąjį atstavą toje valstybėje narėje, kuris būtų atsakingas už to gamintojo šioje direktyvoje nustatytų pareigų vykdymą tos valstybės narės teritorijoje.

3. Įgaliotasis atstovas skiriamas raštišku įgaliotumu.

18 straipsnis

Administracinis bendradarbiavimas ir keitimasis informacija

Valstybės narės užtikrina, kad už šios direktyvos įgyvendinimą atsakingos institucijos bendradarbiautų tarpusavyje visų pirma siekdamos nustatyti tinkamą informacijos tėkmę, kad gamintojai laikytųsi šios direktyvos nuostatų, ir prireikus teiktų viena kitai bei Komisijai informaciją siekiant padėti tinkamai įgyvendinti šią direktyvą. Vykdamant administracinį bendradarbiavimą ir keičiantis informacija, visų pirma tarp nacionalinių registru, naudojamosi elektroninėmis ryšio priemonėmis.

Bendradarbiavimas apima, *inter alia*, prieigos prie atitinkamų dokumentų ir informacijos, įskaitant bet kokių tikrinimų, kurie atlikti laikantis valstybėje narėje, kurios institucijų prašoma bendradarbiauti, galiojančių duomenų apsaugos teisės aktų nuostatų, rezultatus, suteikimą.

⁽¹⁾ OL L 78, 2004 3 16, p. 56.

⁽²⁾ OL L 119, 2005 5 11, p. 13.

19 straipsnis

Derinimas su mokslo ir technikos pažanga

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus pagal 20 straipsnį dėl pakeitimų, būtinų siekiant 16 straipsnio 5 dalį ir IV, VII, VIII ir IX priedus suderinti su mokslo ir technikos pažanga. Iš dalies keičiant VII priedą atsižvelgiama į išimtis, suteikiamas pagal 2011 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2011/65/ES dėl tam tikrų pavojingų medžiagų naudojimo elektros ir elektroninėje įrangoje apribojimo ⁽³⁾.

Prieš keisdama priedus, Komisija, *inter alia*, konsultuojasi su EEI gamintojais, perdirbėjais, apdorojimo operacijų vykdytojais ir aplinkosaugos organizacijomis bei darbuotojų ir vartotojų asociacijomis.

20 straipsnis

Naudojimasis įgaliojimais

1. Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus laikantis šiame straipsnyje nustatytų sąlygų.

2. Įgaliojimai priimti 7 straipsnio 4 dalyje, 8 straipsnio 4 dalyje, 10 straipsnio 3 dalyje ir 19 straipsnyje nurodytus deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami penkerių metų laikotarpiui nuo 2012 m. rugpjūčio 13 d. Komisija parengia ataskaitą dėl įgaliojimų suteikimo likus ne mažiau kaip devyniems mėnesiams iki penkerių metų laikotarpio pabaigos. Įgaliojimų suteikimas automatiškai pratęsiamas tokios pačios trukmės laikotarpiais, išskyrus atvejus, kai Europos Parlamentas arba Taryba pareiškia prieštaravimų dėl tokio pratęsimo likus ne mažiau kaip trims mėnesiams iki kiekvieno tokio laikotarpio pabaigos.

3. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kuriuo metu atšaukti 7 straipsnio 4 dalyje, 8 straipsnio 4 dalyje, 10 straipsnio 3 dalyje ir 19 straipsnyje nurodytų įgaliojimų suteikimą. Sprendimu dėl atšaukimo nutraukiamas tame sprendime nurodytų įgaliojimų suteikimas. Jis įsigalioja kitą dieną po sprendimo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* arba vėlesnę jame nurodytą dieną. Jis nedaro poveikio jau galiojančių deleguotųjų aktų teisėtumui.

4. Kai tik Komisija priima deleguotąjį aktą, apie tai ji tuo pačiu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.

5. Pagal 7 straipsnio 4 dalį, 8 straipsnio 4 dalį, 10 straipsnio 3 dalį ir 19 straipsnį priimtas deleguotasis aktas įsigalioja tik tuomet, jeigu per du mėnesius nuo pranešimo apie jį Europos Parlamentui ir Tarybai dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareiškė prieštaravimų, arba jeigu iki to laikotarpio

⁽³⁾ OL L 174, 2011 7 1, p. 88.

pabaigos tiek Europos Parlamentas, tiek Taryba pranešė Komisijai, kad jie nepareikš prieštaravimų. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva tas laikotarpis pratęsiamas dviem mėnesiams.

21 straipsnis

Komiteto procedūra

1. Komisijai padeda komitetas, įsteigtas pagal Direktyvos 2008/98/EB 39 straipsnį. Tas komitetas – komitetas, kaip apibrėžta Reglamente (ES) Nr. 182/2011.

2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamentas (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnis.

Jei komitetas nuomonės nepateikia, Komisija įgyvendinimo akto projekto nepriima ir taikoma Reglamentas (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnio 4 dalies trečia pastraipa.

22 straipsnis

Sankcijos

Valstybės narės nustato sankcijų, taikomų pažeidus pagal šią direktyvą priimtas nacionalines nuostatas, taisykles ir imasi visų būtinų priemonių užtikrinti, kad šios sankcijos būtų taikomos. Numatytos sankcijos turi būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasančios. Valstybės narės praneša apie tas nuostatas Komisijai ne vėliau kaip 2014 m. vasario 14 d. ir nedelsdamos praneša apie visus vėlesnius joms įtakos turinčius pakeitimus.

23 straipsnis

Tikrinimas ir stebėseną

1. Valstybės narės, siekdamos patikrinti, ar tinkamai įgyvendinama ši direktyva, atlieka atitinkamą tikrinimą ir stebėseną.

Tikrinama bent:

- a) informacija, pateikta laikantis gamintojų registre nustatytos tvarkos;
- b) EEĮ atliekų vežimas, visų pirma eksportas iš Sąjungos pagal Reglamentą (EB) Nr. 1013/2006 ir Reglamentą (EB) Nr. 1418/2007; ir
- c) apdorojimo įrenginiuose atliekamos operacijos pagal Direktyvą 2008/98/EB ir šios direktyvos VII priedą.

2. Valstybės narės užtikrina, kad naudota EEĮ, kuri, kaip įtariama, yra EEĮ atliekos, būtų vežama pagal VI priede nustatytus minimalius reikalavimus, ir atitinkamai stebi tokius vežimus.

3. Gamintojų, jų vardu veikiančių trečiųjų šalių ar kitų asmenų, tvarkančių naudotas EEĮ, kuri, kaip įtariama, yra EEĮ

atliekos, vežimą, gali būti pareikalauta padengti naudotos EEĮ, kuri, kaip įtariama, yra EEĮ atliekos, atitinkamų analizių ir tikrinimų išlaidas, įskaitant saugojimo išlaidas.

4. Siekiant užtikrinti vienodas šio straipsnio ir VI priedo įgyvendinimo sąlygas Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomos papildomos tikrinimų ir stebėsenos taisyklės, visų pirma – vienodos VI priedo 2 punkto įgyvendinimo sąlygos. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 21 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

24 straipsnis

Perkėlimas į nacionalinę teisę

1. Valstybės narės užtikrina, kad įsigaliojūt įstatymai ir kiti teisės aktai, būtini, kad šios direktyvos būtų laikomasi ne vėliau kaip 2014 m. vasario 14 d. Jos nedelsdamos pateikia Komisijai tų teisės aktų nuostatų tekstus.

Valstybės narės, priimdamos tas nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Jos taip pat įtraukia teiginį, kad galiojančiuose įstatymuose ir kituose teisės aktuose pateiktos nuorodos į direktyvas, kurias panaikina ši direktyva, laikomos nuorodomis į šią direktyvą. Nuorodos darymo tvarką ir to teiginio formuluotę nustato valstybės narės.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų pagrindinių nacionalinės teisės aktų nuostatų tekstus.

3. Jei šioje direktyvoje nustatyti tikslai įgyvendinami, valstybės narės gali perkelti į nacionalinę teisę 8 straipsnio 6 dalies, 14 straipsnio 2 dalies ir 15 straipsnio nuostatas sudarydamos kompetentingų institucijų ir atitinkamų ekonomikos sektorių atstovų susitarimus. Tokie susitarimai turi atitikti šiuos reikalavimus:

- a) susitarimai turi būti įgyvendinami;
- b) susitarimuose turi būti nurodomi tikslai ir jų įgyvendinimo terminai;
- c) susitarimai turi būti skelbiami nacionaliniame oficialiajame leidinyje arba oficialiame dokumente, kuris taip pat prieinamas visuomenei, ir perduodami Komisijai;
- d) pasiekti rezultatai susitarime nustatytais sąlygomis turi būti reguliariai stebimi, apie juos pranešama kompetentingoms institucijoms bei Komisijai ir leidžiama susipažinti visuomenei;

- e) kompetentingos institucijos turi užtikrinti, kad būtų analizuojama pažanga, pasiekta vykdant susitarimą;
- f) jei susitarimo nesilaikoma, valstybės narės teisinėmis, kontrolės arba administracinėmis priemonėmis turi įgyvendinti atitinkamas šios direktyvos nuostatas.

25 straipsnis

Panaikinimas

Direktyva 2002/96/EB su pakeitimais, padarytais XI priedo A dalyje išvardytomis direktyvomis, panaikinama nuo 2014 m. vasario 15 d., nedarant poveikio valstybių narių pareigoms, susijusioms su direktyvos perkėlimo į nacionalinę teisę ir jos taikymo pradžios terminais, nustatytais XI priedo B dalyje.

Nuorodos į panaikintas direktyvas laikomos nuorodomis į šią direktyvą ir skaitomos pagal XII priede pateiktą atitikties lentelę.

26 straipsnis

Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

27 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Strasbūre 2012 m. liepos 4 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

M. SCHULZ

Tarybos vardu

Pirmininkas

A. D. MAVROYIANNIS

I PRIEDAS

EEĮ kategorijos, kurioms taikoma ši direktyva pereinamuoju laikotarpiu, kaip numatyta 2 straipsnio 1 dalies a punkte

1. Stambūs namų ūkio prietaisai
 2. Smulkūs namų ūkio prietaisai
 3. IT ir telekomunikacinė įranga
 4. Vartojimo įranga ir fotovoltinės plokštės
 5. Apšvietimo įranga
 6. Elektriniai ir elektroniniai įrankiai (išskyrus stambius stacionarius pramoninius prietaisus)
 7. Žaislai, laisvalaikio ir sporto įranga
 8. Medicinos prietaisai (išskyrus visus implantuojamuosius ir infekuotus produktus)
 9. Stebėjimo ir kontrolės prietaisai
 10. Automatiniai daiktų išdavimo įtaisai
-

II PRIEDAS

Pavyzdinis EEĮ, priskiriamos I priede nurodytoms kategorijoms, sąrašas

1. STAMBŪS NAMŲ ŪKIO PRIETAISAI

Stambūs aušinimo prietaisai

Šaldytuvai

Šaldymo kameros

Kiti stambūs maisto šaldymo, konservavimo ir saugojimo prietaisai

Skalbimo mašinos

Drabužių džiovintuvai

Indaplovės

Maisto ruošimo prietaisai

Elektrinės viryklės

Elektrinės viryklėlės

Mikrobangų krosnelės

Kiti stambūs maisto ruošimo ir kitokio maisto apdorojimo prietaisai

Elektriniai šildymo prietaisai

Elektriniai radiatoriai

Kiti stambūs kambarių, lovų, sėdimųjų baldų šildymo prietaisai

Elektriniai ventiliatoriai

Oro kondicionavimo prietaisai

Kita ventiliavimo, oro traukos ir kondicionavimo įranga

2. SMULKŪS NAMŲ ŪKIO PRIETAISAI

Dulkių siurbiai

Kilimų valymo prietaisai

Kiti valymo prietaisai

Siuavimo, mezgimo, audimo ir kitokio tekstilės gaminių apdorojimo prietaisai

Lygintuvai ir kiti skalbinių lyginimo, gręžimo bei kitokios priežiūros prietaisai

Skrudintuvai

Gruzdintuvės

Smulkintuvai, kavos aparatai ir talpyklų ar pakuočių atidarymo ar sandarinimo įranga

Elektriniai peiliai

Plaukų kirpimo, džiovinimo, dantų valymo, skutimosi ir masažavimo prietaisai bei kiti kūno priežiūros prietaisai

Rankiniai ir kitokie laikrodžiai bei laiko matavimo, rodymo ar fiksavimo įranga

Svarstyklės

3. IT IR TELEKOMUNIKACINĖ ĮRANGA

Centralizuoto duomenų apdorojimo įranga:

Universalieji komplektai

Minikompiuteriai

Spausdintuvų blokai

Asmeninė kompiuterių įranga:

Asmeniniai kompiuteriai (kartu su centriniu procesoriumi, pele, ekranu ir klaviatūra)

Nešiojamieji kompiuteriai (kartu su centriniu procesoriumi, pele, ekranu ir klaviatūra)

Knyginiai kompiuteriai

Delninukai

Spausdintuvai

Kopijavimo įranga

Elektrinės ir elektroninės rašomosios mašinėės

Kišeninės ir stalinės skaičiavimo mašinėės

ir kiti elektroninio informacijos rinkimo, saugojimo, apdorojimo, pateikimo ar perdavimo produktai ir įranga

Vartotojų terminalai ir sistemos

Faksimiliniai aparatai (faksai)

Teleksai

Telefonai

Taksofonai

Belaidžiai telefonai

Mobilieji telefonai

Atsakiklių sistemos

ir kiti garso, vaizdo ar kitos informacijos perdavimo telekomunikacinėmis priemonėmis produktai ar įranga

4. VARTOJIMO ĮRANGA IR FOTOVOLTINĖS PLOKŠTĖS

Radijo aparatai

Televizoriai

Vaizdo kameros

Vaizdo magnetofonai

Aukštos kokybės garso magnetofonai

Garso stiprintuvai

Muzikos instrumentai

ir kiti garso ar vaizdo įrašymo ar atkūrimo įtaisai ar įranga, įskaitant signalus ar kitas garso ir vaizdo paskirstymo technologijas, išskyrus telekomunikacijų

Fotovoltinės plokštės

5. APŠVIETIMO ĮRANGA

Fluorescencinių lempų šviestuvai, išskyrus namų ūkyje naudojamus šviestuvus

Tiesioginės fluorescencinės lempos

Kompaktinės fluorescencinės lempos

Didelio ryškumo išlydžio lempos, įskaitant suslėgto natrio lempas ir metalų halidų lempas

Žemo slėgio natrio lempos

Kita apšvietimo įranga arba įranga, skirta šviesai skleisti ar reguliuoti, išskyrus kaitinamąsias lempas

6. ELEKTRINIAI IR ELEKTRONINIAI ĮRANKIAI (IŠSKYRUS STAMBIUS STACIONARIUS PRAMONINIUS PRIETAISUS)

Grąžtai

Pjūklai

Siuvimo mašinos

Tekinimo, malimo, šlifavimo, smulkinimo, pjovimo, kapojimo, kirpimo, gręžimo, skylių darymo, perforavimo, lankstymo, lenkimo ar panašaus medžio, metalo ar kitų medžiagų apdorojimo įranga

Kniedijimo, kalimo, veržimo arba kniedžių, vinių, varžtų ištraukimo ar panašios paskirties įrankiai

Virinimo, litavimo ar panašios paskirties įrankiai

Skystų ar dujinių medžiagų purškimo, skleidimo, paskirstymo ar kitokio apdorojimo kitomis priemonėmis įranga

Vejos pjovimo ar kitų sodo darbų įrankiai

7. ŽAISLAI, LAISVALAIKIO IR SPORTO ĮRANGA

Elektriniai traukinukai ar lenktyninių automobilių komplektai

Rankiniai vaizdo žaidimų pultai

Vaizdo žaidimai

Dviračių, nardymo, bėgimo, irklavimo ir kiti kompiuteriai

Elektrinių ar elektroninių komponentų turinti sporto įranga

Monetiniai aparatai

8. MEDICINOS PRIETAISAI (IŠSKYRUS VISUS IMPLANTUOJAMUOSIUS IR INFEKUOTUS PRODUKTUS)

Radioterapijos įranga

Kardiologinė įranga

Dializės įranga

Plaučių respiratoriai

Branduolinės medicinos įranga

Laboratorinė įranga *in vitro* diagnozėms

Analizatoriai

Šaldymo kameros

Apvaisinimo testai

Kiti ligos, sužeidimo ar negalios nustatymo, apsaugojimo nuo jų, stebėjimo, gydymo, palengvinimo prietaisai

9. STEBĖJIMO IR KONTROLĖS PRIETAISAI

Dūmų detektoriai

Šilumos reguliatoriai

Termostatai

Matavimo, svėrimo ar derinimo prietaisai, naudojami kaip buitinė ar laboratorijų įranga

Kiti stebėjimo ir kontrolės prietaisai, naudojami pramoniniuose įrenginiuose (pvz., valdymo pultuose)

10. AUTOMATINIAI DAIKTŲ IŠDAVIMO ĮTAISAI

Automatiniai karštų gėrimų išdavimo įtaisai

Automatiniai karštų ar šaltų butelių ar skardinių išdavimo įtaisai

Automatiniai kietų produktų išdavimo įtaisai

Automatiniai pinigų išdavimo įtaisai

Visi įtaisai, automatiškai išduodantys įvairius produktus

III PRIEDAS

EEĮ KATEGORIJOS, KURIOMS TAIKOMA ŠI DIREKTYVA

1. Temperatūros keitimo įranga
 2. Ekranai, monitoriai ir įranga, kurioje yra ekranų, kurių paviršiaus plotas didesnis nei 100 cm²
 3. Lempos
 4. Stambi įranga (bent vienas iš išorinių išmatavimų didesnis nei 50 cm), įskaitant (bet neapsiribojant): namų ūkio prietaisus; IT ir telekomunikacinę įrangą; vartojimo įrangą; šviestuvus; garso ir vaizdo atkūrimo įrangą, muzikinę įrangą; elektrinius ir elektroninius įrankius; žaislus, laisvalaikio ir sporto įrangą; medicinos prietaisus; stebėjimo ir kontrolės prietaisus; automatinius daiktų išdavimo įtaisus; elektros srovės generavimo įrangą. Šiai kategorijai nepriskiriama 1–3 kategorijų įranga.
 5. Smulki įranga (nė vienas iš išorinių išmatavimų neviršija 50 cm), įskaitant (bet neapsiribojant): namų ūkio prietaisus; vartojimo įrangą; šviestuvus; garso ir vaizdo atkūrimo įrangą, muzikinę įrangą; elektrinius ir elektroninius įrankius; žaislus, laisvalaikio ir sporto įrangą; medicinos prietaisus; stebėjimo ir kontrolės prietaisus; automatinius daiktų išdavimo įtaisus; elektros srovės generavimo įrangą. Šiai kategorijai nepriskiriama 1–3 ir 6 kategorijų įranga.
 6. Smulki IT ir telekomunikacijų įranga (nė vienas iš išorinių išmatavimų neviršija 50 cm).
-

IV PRIEDAS

Neišsamus EEĮ, priskiriamos III priede nurodytoms kategorijoms, sąrašas

1. Temperatūros keitimo įranga

Šaldytuvai, šaldikliai, automatiniai šaltų produktų išdavimo įtaisai, oro kondicionavimo įranga, garų surinkimo įranga, šilumos siurbliai, radiatoriai, kuriuose yra alyvos ir kita temperatūros keitimo įranga, temperatūrai keisti naudojanti skysčius, išskyrus vandenį.

2. Ekranai, monitoriai ir įranga, kurioje yra ekranų, kurių paviršiaus plotas didesnis nei 100 cm²

Ekranai, televizoriai, skystųjų kristalų nuotraukų rėmeliai, monitoriai, nešiojamieji kompiuteriai, knyginiai kompiuteriai.

3. Lempos

Tiesioginės fluorescencinės lempos, kompaktinės fluorescencinės lempos, fluorescencinių lempų lemputės, didelio ryškumo išlydžio lempos, įskaitant suslėgto natrio lempas ir metalų halidų lempas, žemo slėgio natrio lempos, šviesos diodai (LED).

4. Stambi įranga

Skalbimo mašinos, drabužių džiovintuvai, indaplovės, maisto ruošimo prietaisai, elektrinės viryklės, elektrinės viryklėlės, šviestuvai, garso ar vaizdo atkūrimo įranga, muzikinė įranga (išskyrus bažnyčiose įrengiamus vargonus), mezgimo ir audimo prietaisai, universalieji komplektai, spausdintuvų blokai, kopijavimo įranga, stambūs monetiniai aparatai, stambūs medicinos prietaisai, stambūs stebėjimo ir kontrolės prietaisai, stambūs automatiniai produktų ir pinigų išdavimo įtaisai, fotovoltinės plokštės.

5. Smulki įranga

Dulkių siurbliai, kilimų valymo prietaisai, siuvimo prietaisai, šviestuvai, mikrobangų krosnelės, ventiliavimo įranga, lygintuvai, skrudintuvai, elektriniai peiliai, elektriniai virduliai, rankiniai ir kitokie laikrodžiai, elektriniai skustuvai, svarstyklės, plaukų ir kūno priežiūros prietaisai, kišeninės skaičiavimo mašinėlės, radijo aparatai, vaizdo kameros, vaizdo įrašymo įtaisai, aukštos kokybės garso įranga, muzikos instrumentai, garso ar vaizdo atkūrimo įranga, elektriniai ir elektroniniai žaislai, sporto įranga, dviračių, nardymo, bėgimo, irklavimo ir kiti kompiuteriai, dūmų detektoriai, šilumos reguliatoriai, termostatai, smulkūs elektriniai ir elektroniniai įrankiai, smulkūs medicinos aparatai, smulkūs stebėjimo ir kontrolės prietaisai, smulkūs automatiniai produktų išdavimo įtaisai, maži prietaisai su integruotomis fotovoltinėmis plokštėmis.

6. Smulki IT ir telekomunikacijų įranga (nė vienas iš išorinių išmatavimų neviršija 50 cm)

Mobilieji telefonai, palydovinės vietos nustatymo (GPS) sistemos, skaičiuoklės, maršrutizatoriai, asmeniniai kompiuteriai, spausdintuvai, telefonai.

V PRIEDAS

MINIMALŪS NAUDOJIMO TIKSLAI, NURODYTI 11 STRAIPSNYJE

- 1 dalis. Minimalūs tikslai pagal kategoriją, taikomi nuo 2012 m. rugpjūčio 13 d. iki 2015 m. rugpjūčio 14 d. I priede išvardytoms kategorijoms:
- a) EEĮ atliekų, priskiriamų I priedo 1 ar 10 kategorijai, atveju
 - 80 % turi būti panaudota, ir
 - 75 % turi būti perdirbta;
 - b) EEĮ atliekų, priskiriamų I priedo 3 ar 4 kategorijai, atveju
 - 75 % turi būti panaudota, ir
 - 65 % turi būti perdirbta;
 - c) EEĮ atliekų, priskiriamų I priedo 2, 5, 6, 7, 8 ar 9 kategorijai, atveju
 - 70 % turi būti panaudota, ir
 - 50 % turi būti perdirbta;
 - d) dujošvyčių lempų atveju – 80 % turi būti perdirbta.
- 2 dalis. Minimalūs tikslai pagal kategoriją, taikomi nuo 2015 m. rugpjūčio 15 d. iki 2018 m. rugpjūčio 14 d. I priede išvardytoms kategorijoms:
- a) EEĮ atliekų, priskiriamų I priedo 1 ar 10 kategorijai, atveju
 - 85 % turi būti panaudota, ir
 - 80 % turi būti parengta pakartotiniam naudojimui ir perdirbta;
 - b) EEĮ atliekų, priskiriamų I priedo 3 ar 4 kategorijai, atveju
 - 80 % turi būti panaudota, ir
 - 70 % turi būti parengta pakartotiniam naudojimui ir perdirbta;
 - c) EEĮ atliekų, priskiriamų I priedo 2, 5, 6, 7, 8 ar 9 kategorijai, atveju
 - 75 % turi būti panaudota, ir
 - 55 % turi būti parengta pakartotiniam naudojimui ir perdirbta;
 - d) dujošvyčių lempų atveju – 80 % turi būti perdirbta.
- 3 dalis. Minimalūs tikslai pagal kategoriją, taikomi nuo 2018 m. rugpjūčio 15 d. III priede išvardytoms kategorijoms:
- a) EEĮ atliekų, priskiriamų III priedo 1 ar 4 kategorijai, atveju
 - 85 % turi būti panaudota, ir
 - 80 % turi būti parengta pakartotiniam naudojimui ir perdirbta;
 - b) EEĮ atliekų, priskiriamų III priedo 2 kategorijai, atveju
 - 80 % turi būti panaudota, ir
 - 70 % turi būti parengta pakartotiniam naudojimui ir perdirbta;
 - c) EEĮ atliekų, priskiriamų III priedo 5 ar 6 kategorijai, atveju
 - 75 % turi būti panaudota, ir
 - 55 % turi būti parengta pakartotiniam naudojimui ir perdirbta;
 - d) EEĮ atliekų, priskiriamų III priedo 3 kategorijai, atveju – 80 % turi būti perdirbta.
-

VI PRIEDAS

MINIMALŪS VEŽIMO REIKALAVIMAI

1. Kad galėtų atskirti EEĮ nuo EEĮ atliekų tais atvejais, kai objekto turėtojas tvirtina ketinąs vežti ar vežąs ne EEĮ atliekas, o naudotą EEĮ, valstybės narės iš turėtojo tokiam tvirtinimui pagrįsti reikalauja turėti:
 - a) važtaraščio ir EEĮ pardavimo ir (arba) nuosavybės teisių perdavimo sutarties, kurioje nurodyta, kad įranga skirta tiesiogiai pakartotinai naudoti ir kad ji gerai veikia, kopijų;
 - b) su kiekvienu siuntoje esančiu objektu susijusių įrodymų, kad tas objektas įvertintas ar išbandytas: dokumentų (išbandymo sertifikato, funkcinę gebą įrodančio dokumento) kopijų ir protokolo, kuriame pagal 3 punktą pateikiama visa su dokumentais susijusi informacija;
 - c) objekto turėtojo, organizuojančio EEĮ vežimą, pareiškimo, kad jokios siuntoje esančios medžiagos arba įranga nelaikomos atliekomis, kaip apibrėžta Direktyvos 2008/98/EB 3 straipsnio 1 dalyje; ir
 - d) kad vežami produktai būtų tinkamai apsaugoti nuo apgadinimo juos vežant, pakraunant ir iškraunant, visų pirma tinkamai juos supakuojant ir deramai išdėstant krovinį.
2. Taikant išimtį, 1 punkto a ir b papunkčiai bei 3 punktas netaikomi, kai neginčijamais įrodymais patvirtinama, kad įranga vežama pagal įmonių tarpusavio susitarimą ir kad:
 - a) EEĮ dėl defektų grąžinama gamintojui arba jo vardu veikiančiai trečiajai šaliai taisyti pagal garantiją siekiant ją pakartotinai naudoti; arba
 - b) naudota profesionaliam naudojimui skirta EEĮ gamintojui arba jo vardu veikiančiai trečiajai šaliai, arba į trečiosios šalies gamyklas, esančias valstybėse, kuriose galioja EBPO Tarybos sprendimas C(2001) 107/Final dėl Sprendimo C(92) 39/Final dėl naudojimui skirtų atliekų tarpvalstybinio vežimo kontrolės, pagal galiojančią sutartį siunčiama atnaujinti arba pataisyti siekiant ją pakartotinai naudoti; arba
 - c) defektų turinti naudota profesionaliam naudojimui skirta EEĮ, pvz., medicinos prietaisai ar jų dalys, gamintojui arba jo vardu veikiančiai trečiajai šaliai pagal galiojančią sutartį siunčiama priežasčių analizei tuo atveju, kai tokią analizę gali atlikti tik gamintojas arba jo vardu veikiančios trečiosios šalys.
3. Kad galėtų įrodyti, jog vežamos ne EEĮ atliekos, o naudota EEĮ, valstybės narės reikalauja atlikti tokias naudotos EEĮ bandymo ir dokumentavimo procedūras:
 - 1 procedūra. Bandymas
 - a) Bandoma įrangos funkcinė geba ir vertinamas pavojingų medžiagų kiekis. Bandymas, kurį reikia atlikti, priklauso nuo EEĮ rūšies. Daugeliu atvejų užtenka išbandyti naudotos EEĮ pagrindines funkcijas.
 - b) Vertinimo ir bandymo rezultatai registruojami.
 - 2 procedūra. Dokumentai
 - a) Dokumentai tvirtai, bet ne visam laikui tvirtinami ant pačios EEĮ (jei nesupakuota) arba ant pakuotės, kad juos būtų galima perskaityti neišpakuojant įrangos.
 - b) Dokumentuose pateikiama tokia informacija:
 - objekto pavadinimas (įrangos pavadinimas, jei išvardytas atitinkamai II priede arba IV priede, ir kategorija, nustatyta atitinkamai I priede arba III priede),
 - kai taikytina, objekto identifikacinis numeris (tipo numeris),
 - gamybos metai (jei žinomi),
 - už įrangos funkcinės gebos įrodymus atsakingos bendrovės pavadinimas ir adresas,

- 1 procedūroje aprašyto bandymo rezultatai (įskaitant funkcinės gebos išbandymo data),
 - atlikto išbandymo rūšis.
4. Be dokumentų, kurių reikalaujama pagal 1, 2 ir 3 punktus, prie kiekvieno EEĮ krovinio (pvz., vežimo konteinerio, sunkvežimio) turi būti pridedama:
- a) atitinkamas transporto dokumentas, pvz., CMR dokumentas arba važtaraštis;
 - b) atsakingo asmens pareiškimas apie jo atsakomybę.
5. Jei nepateikiami įrodymai, kad objektas yra naudota EEĮ, o ne EEĮ atliekos, pateikiant pagal 1, 2, 3 ir 4 punktus reikalaujamus dokumentus, ir jei įranga nėra tinkamai apsaugota nuo apgadinimo transportuojant, kraunant ir iškraunant, visų pirma tinkamai supakuojant ir deramai išdėstant krovinį (tai yra turėtojo, organizuojančio vežimą, pareiga), valstybės narės valdžios institucijos laiko, kad objektas yra EEĮ atliekos ir preziumuoja, kad krovinys vežamas neteisėtai. Tokiu atveju su krovinium elgiama taip, kaip nurodyta Reglamento (EB) Nr. 1013/2006 24 ir 25 straipsniuose.
-

VII PRIEDAS

8 straipsnio 2 dalyje nurodytas EEĮ atliekų medžiagų ir komponentų atrankinis apdorojimas

1. Iš bet kurių atskirai sukauptų EEĮ atliekų būtina būti pašalintos bent šios medžiagos, mišiniai ir komponentai:

- laikantis 1996 m. rugšėjo 16 d. Tarybos direktyvos 96/59/EB dėl polichlorintų bifenilų ir polichlorintų terfenilų šalinimo (PCB/PCT) ⁽¹⁾, kondensatoriai, kuriuose yra polichlorintų bifenilų (PCB),
- gyvsidabrio turintys komponentai, kaip antai jungikliai arba lempos,
- baterijos,
- mobiliųjų telefonų ir kitų prietaisų spausdintinės plokštės, jei spausdintinių plokščių plotas yra didesnis kaip 10 kvadratinų centimetrų,
- dažų kasetės, skystos ir tirštos, taip pat spalvoti dažomieji milteliai,
- plastmasės, kuriose yra bromintų liepsnos lėtiklių,
- asbesto atliekos ir asbesto turintys komponentai,
- elektroniniai vamzdžiai,
- chlorfluorangliavandeniliai (CFC), hidrochlorfluorangliavandeniliai (HCFC) arba hidrofluorangliavandeniliai (HFC), angliavandeniliai (HC),
- dujošvytės lempos,
- skystųjų kristalų ekranai (jei reikia, kartu su jų gaubtais), kurių paviršius didesnis kaip 100 kvadratinų centimetrų, bei visi dujošvyčių lempų ekranai,
- išoriniai elektros kabeliai,
- ugniai atsparių keraminių pluoštų turintys komponentai, kaip apibrėžta 1997 m. gruodžio 5 d. Komisijos direktyvoje 97/69/EB, dvidešimt trečią kartą derinančioje su technikos pažanga Tarybos direktyvą 67/548/EEB dėl pavojingų medžiagų klasifikavimą, pakavimą ir ženklimą reglamentuojančių įstatymų ir kitų teisės aktų suderinimo ⁽²⁾,
- radioaktyviųjų medžiagų turintys komponentai, išskyrus komponentus, kuriems netaikomos ribinės vertės, nustatytos 1996 m. gegužės 13 d. Tarybos direktyvos 96/29/Euratomas, nustatančios pagrindinius darbuotojų ir gyventojų sveikatos apsaugos nuo jonizuojančiosios spinduliuotės saugos standartus ⁽³⁾, 3 straipsnyje ir I priede,
- elektrolitiniai kondensatoriai, turintys pavojingų medžiagų (> 25 mm aukščio, > 25 mm skersmens arba atitinkamai panašaus tūrio).

Šios medžiagos, mišiniai ir komponentai šalinami arba naudojami laikantis Direktyvos 2008/98/EB.

2. Šie atskirai sukauptų EEĮ atliekų komponentai turi būti apdoroti, kaip nurodyta:

- nuo elektroninių vamzdžių turi būti pašalinta fluorescencinė danga,

⁽¹⁾ OL L 243, 1996 9 24, p. 31.

⁽²⁾ OL L 343, 1997 12 13, p. 19.

⁽³⁾ OL L 159, 1996 6 29, p. 1.

- įrangos, turinčios ozono sluoksnį ardančių dujų arba dujų, kurių visuotinio klimato atšilimo potencialas viršija 15, esančių, pvz., putose ir šaldymo kontūruose, dujos turi būti tinkamai ištraukiamos ir atitinkamai apdorojamos. Ozono sluoksnį ardančios dujos turi būti apdorotos pagal Reglamentą (EB) Nr. 1005/2009,
 - iš dujošvyčių lempų turi būti pašalintas gyvsidabris.
3. Atsižvelgiant į aplinkosaugos aspektus bei pageidautiną parengimą pakartotiniam naudojimui ir perdirbimui, 1 ir 2 punktai taikomi taip, kad nebūtų trukdoma aplinkai tinkamu būdu parengti pakartotinai panaudoti ir perdirbti komponentus ar neišardytus prietaisus.
-

VIII PRIEDAS

TECHNINIAI REIKALAVIMAI, NURODYTI 8 STRAIPSNIO 3 DALYJE

1. EEĮ atliekų prieš jas apdorojant saugojimo (taip pat laikino saugojimo) vietos (nedarant poveikio 1999 m. balandžio 26 d. Tarybos direktyvos 1999/31/EB dėl atliekų sąvartynų ⁽¹⁾ reikalavimams):
 - atitinkamų vietų nepralaidūs paviršiai, kur įdiegti išsiliejusių skysčių surinkimo įrenginiai ir prireikus nusodinimo ir riebalų šalinimo bei valymo įrenginiai,
 - atitinkamų vietų orų pokyčiams atspari danga.
2. EEĮ atliekų apdorojimo vietos:
 - svarstyklės apdorotų atliekų svoriui matuoti,
 - atitinkamų vietų nepralaidūs ir orų pokyčiams atsparūs paviršiai, kur įdiegti išsiliejusių skysčių surinkimo įrenginiai ir prireikus nusodinimo ir riebalų šalinimo bei valymo įrenginiai,
 - išrinktų atsarginių dalių tinkami saugojimo įrenginiai,
 - baterijų, kondensatorių, kuriuose yra polichlorintų bifenių bei polichlorintų terfenilų, ir kitų pavojingų atliekų, pavyzdžiui, radioaktyviųjų atliekų, tinkami saugojimo konteineriai,
 - vandens valymo įranga, atitinkanti sveikatos apsaugos ir aplinkosaugos reikalavimus.

⁽¹⁾ OL L 182, 1999 7 16, p. 1.

IX PRIEDAS

EEĮ ŽYMĖJIMO ŽENKLAS

Ženklas, rodantis, kad EEĮ turi būti renkama atskirai – perbraukta ratukinė šiukšlių dėžė, kaip parodyta toliau. Šis ženklas turi būti spausdinamas matomai, aiškiai ir neištrinamai.

—

X PRIEDAS

INFORMACIJA, TEIKIAMA 16 STRAIPSNYJE NURODYTIEMS REGISTRAVIMO IR ATASKAITŲ TIKSLAMS**A. Informacija, pateiktina registruojant:**

1. Gamintojo arba įgaliotojo atstovo, kai yra paskirtas pagal 17 straipsnį, pavadinimas ir adresas (pašto kodas ir vietovė, gatvės pavadinimas ir numeris, šalis, telefono ir fakso numeris, el. paštas ir kontaktinis asmuo). Įgaliotojo atstovo atveju, kaip nurodyta 17 straipsnyje, – taip pat gamintojo, kuriam atstovaujama, kontaktiniai duomenys.
2. Gamintojo nacionalinis identifikacinis kodas, taip pat gamintojo Europos mokesčių mokėtojo kodas arba nacionalinis mokesčių mokėtojo kodas.
3. EEĮ kategorija, nustatyta atitinkamai I arba III priede.
4. EEĮ tipas (namų ūkio arba kita nei namų ūkio įranga).
5. EEĮ prekės ženklas.
6. Informacija apie tai, kaip gamintojas vykdo savo pareigas, ar taikomas individualus ar kolektyvinis planas, įskaitant informaciją apie finansinę garantiją.
7. Taikytas pardavimo būdas (pvz., nuotolinis pardavimas).
8. Deklaracija nurodant, kad pateikta informacija yra teisinga.

B. Informacija, pateiktina ataskaitoms:

1. Gamintojo nacionalinis identifikacinis kodas.
2. Ataskaitinis laikotarpis.
3. EEĮ kategorija, nustatyta atitinkamai I arba III priede.
4. Nacionalinei rinkai pateiktos EEĮ kiekis, išreikštas svoriu.
5. Valstybėje narėje atskirai surinktų, perdirbtų (įskaitant parengtas pakartotinai panaudoti), panaudotų ir pašalintų valstybėje narėje arba išsiųstų Sąjungos viduje ar už jos ribų EEĮ atliekų kiekis, išreikštas svoriu.

Pastaba. 4 ir 5 punktuose nurodyta informacija turi būti pateikiama pagal kategoriją.

XI PRIEDAS

A DALIS

Panaikinta direktyva ir jos vėlesni pakeitimai

(nurodyti 25 straipsnyje)

Direktyva 2002/96/EB dėl elektros ir elektroninės įrangos atliekų (OL L 37, 2003 2 13, p. 24)

Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/108/EB (OL L 345, 2003 12 31, p. 106)

Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/34/EB (OL L 81, 2008 3 20, p. 65)

B DALIS

Perkėlimo į nacionalinę teisę terminų sąrašas

(nurodytas 25 straipsnyje)

Direktyva	Perkėlimo terminas
2002/96/EC	2004 m. rugpjūčio 13 d.
2003/108/EC	2004 m. rugpjūčio 13 d.
2008/34/EC	—

XII PRIEDAS

ATITIKTIES LENTELĖ

Direktyva 2002/96/EB	Ši direktyva
1 straipsnis	—
—	1 straipsnis
2 straipsnio 1 dalis	2 straipsnio 1 dalis
2 straipsnio 2 dalis	2 straipsnio 2 dalis
2 straipsnio 3 dalis	2 straipsnio 3 dalies a punktas
2 straipsnio 1 dalis (iš dalies)	2 straipsnio 3 dalies b punktas
IB priedo 5 punkto paskutinis įrašas	2 straipsnio 3 dalies c punktas
IB priedo 8 punktas	2 straipsnio 4 dalies g punktas
—	2 straipsnio 4 dalies a–f punktai ir 2 straipsnio 5 dalis
3 straipsnio a punktas	3 straipsnio 1 dalies a punktas
—	3 straipsnio 1 dalies b–d punktai
3 straipsnio b punktas	3 straipsnio 1 dalies e punktas
3 straipsnio c–h punktai	3 straipsnio 2 dalis
3 straipsnio i punktas	3 straipsnio 1 dalies f punktas
3 straipsnio j punktas	3 straipsnio 1 dalies g punktas
3 straipsnio k punktas	3 straipsnio 1 dalies h punktas
3 straipsnio l punktas	—
3 straipsnio m punktas	3 straipsnio 1 dalies i punktas
—	3 straipsnio 1 dalies j–o punktai
4 straipsnis	4 straipsnis
5 straipsnio 1–2 dalys	5 straipsnio 1–2 dalys
—	5 straipsnio 3–4 dalys
5 straipsnio 3 dalis	5 straipsnio 5 dalis
—	6 straipsnio 1 dalis
5 straipsnio 4 dalis	6 straipsnio 2 dalis
5 straipsnio 5 dalis	7 straipsnio 1 ir 2 dalys
—	8 straipsnio 1 dalis
6 straipsnio 1 dalies pirma bei antra pastraipos ir 3 dalis	8 straipsnio 2, 3 ir 4 dalys
II priedo 4 punktas	8 straipsnio 4 dalies antros pastraipos pirmas sakinys
6 straipsnio 1 dalies trečia pastraipa	8 straipsnio 5 dalis
6 straipsnio 6 dalis	8 straipsnio 6 dalis

Direktyva 2002/96/EB	Ši direktyva
6 straipsnio 2 dalis	9 straipsnio 1 ir 2 dalys
6 straipsnio 4 dalis	9 straipsnio 3 dalis
6 straipsnio 5 dalis	10 straipsnio 1 ir 2 dalys
—	10 straipsnio 3 dalis
7 straipsnio 1 dalis	—
7 straipsnio 2 dalis	11 straipsnio 1 dalis ir V priedas
—	11 straipsnio 2 dalis
—	11 straipsnio 3 dalis
7 straipsnio 3 dalies pirma pastraipa	11 straipsnio 4 dalis
7 straipsnio 3 dalies antra pastraipa	—
7 straipsnio 4 dalis	—
7 straipsnio 5 dalis	11 straipsnio 5 dalis
—	11 straipsnio 6 dalis
8 straipsnio 1 dalis	12 straipsnio 1 dalis
—	12 straipsnio 2 dalis
8 straipsnio 2 dalies pirma ir antra pastraipos	12 straipsnio 3 dalis
8 straipsnio 2 dalies trečia pastraipa	14 straipsnio 1 dalis (iš dalies)
8 straipsnio 3 dalies pirma pastraipa	12 straipsnio 4 dalis
—	12 straipsnio 5 dalis
8 straipsnio 3 dalies antra pastraipa	14 straipsnio 1 dalis (iš dalies)
8 straipsnio 4 dalis	—
9 straipsnio 1 dalies pirma pastraipa	13 straipsnio 1 dalies pirma pastraipa
9 straipsnio 1 dalies antra pastraipa	—
9 straipsnio 1 dalies trečia pastraipa	13 straipsnio 1 dalies antra pastraipa
9 straipsnio 1 dalies ketvirta pastraipa	13 straipsnio 1 dalies trečia pastraipa
9 straipsnio 2 dalis	13 straipsnio 2 dalis
10 straipsnio 1 dalis	14 straipsnio 2 dalis
10 straipsnio 2 dalis	14 straipsnio 3 dalis
10 straipsnio 3 dalis	14 straipsnio 4 dalis
10 straipsnio 4 dalis	14 straipsnio 5 dalis
11 straipsnis	15 straipsnis
12 straipsnio 1 dalis (iš dalies)	16 straipsnio 1–3 dalys
12 straipsnio 1 dalies pirma pastraipa (iš dalies)	16 straipsnio 4 dalis
12 straipsnio 1 dalies antra pastraipa	16 straipsnio 1 ir 2 dalys bei 17 straipsnio 2 ir 3 dalys

Direktyva 2002/96/EB	Ši direktyva
12 straipsnio 1 dalies trečia pastraipa	16 straipsnio 3 ir 5 dalys
—	17 straipsnio 1 dalis
12 straipsnio 1 dalies ketvirta pastraipa	18 straipsnis
12 straipsnio 2 dalis	16 straipsnio 5 dalis
13 straipsnis	19 straipsnis
—	20 straipsnis
14 straipsnis	21 straipsnis
15 straipsnis	22 straipsnis
16 straipsnis	23 straipsnio 1 dalis
—	23 straipsnio 2–4 dalys
17 straipsnio 1–3 dalys	24 straipsnio 1–3 dalys
17 straipsnio 4 dalis	7 straipsnio 3 dalis
17 straipsnio 5 dalis	7 straipsnio 4–7 dalys, 11 straipsnio 6 dalis ir 12 straipsnio 6 dalis
—	25 straipsnis
18 straipsnis	26 straipsnis
19 straipsnis	27 straipsnis
IA priedas	I priedas
IB priedas	II priedas
—	III, IV ir VI priedai
II–IV priedai	VII–IX priedai
—	X ir XI priedai
—	XII priedas